

DEMA, DIA 7
A LES CINC TARDÀ

FRANCESC PAUSAS

INAUGURARA LA SEVA EXPOSICIO
DE PINTURES A LES

GALERIES
LAETANES

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NÚM. 17.719.—PREU: 10 CENTS

BARCELONA, DIVENDRES, 6 DE FEBRER DE 1931

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 389 — TELÈFON 14014

TALLERS D'IMPRESSIÓ: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELÈFON 19003

CRONICA

L'assistència de la democràcia

El retraïment electoral de les forces que formen el complex de la democràcia espanyola altera sobtadament el ritme polític del país i obre una interrogant plena de feixugues suggestions que només el temps podrà respondre satisfactoriament. Ara com ara seria divagar entretenir-se a fer la crítica d'una actitud que s'ha produït independentment de nosaltres; ens trobem davant d'un fet, i el que ens interessa és la repercussió que podrà tenir en el present i el futur de la vida política de Catalunya.

per així hem de posar els criteris particulars sobre la conveniència o la no conveniència de qualsevol determini de les democràcies espanyoles als interessos superior.

Com a homes individualitats d'un Estat, treballem per modelar l'organisme superior que ens conté segons la nostra concepció liberal i democràtica; per això creiem que el Parlament ha d'ésser l'expressió natural de la voluntat sobirana de tots plegats. Com a catalanistes, però, necessitem que el Parlament de l'Estat en què vivim políticament sigui la representació completa de tots els anhels que s'hi donen.

Sotmetre-la a un Parlament unilateral del qual siguin absents aquells que la poden comprendre amb més lúcida cordialitat és renunciar les possibilitats més certes de concòrdia, i per això mateix no tenim dret a negligir-les.

En ocasió no gaire llunyana Catalunya obtenia d'aquestes forces que avui s'abstenen un reconeixement inoblidable; seria insensat que per un criteri d'estratègia local poséssim aquelles forces en situació d'haver-se de penedir del seu reconeixement, i ho seria molt més encara si prescindint de la realitat que la seva abstenció crea ens entossudíssim a plantejar el plebiscit de Catalunya a un Parlament, els components del qual seran els que no han reconegut mai explícitament l'existència del fet català.

L'única justificació de la seva presència en aquell lloc ha d'ésser la seguretat de trobar-hi la representació més autoritzada de la democràcia. Sense això el catalanisme perd la seva qualitat de ligitant i ha d'introduir-se-hi com a sol·licitant tolerat amb l'esperança només de moure la generositat de la gràcia.

Aquest concepte és el que pot diferenciar en aquests moments l'actuació del catalanisme. Els que admeten la normalització que el poder proposa demostren que l'aspecte essencialment democràtic del catalanisme no els preocupa gaire; són conseqüents amb els seus principis com ho eren en facilitar l'adveniment de la dictadura i en afavorir els dissenys de la darrera etapa dictatorial i en esforçar-se a imposar la normalitat concebuda pel Govern. Aquest catalanisme, però, com plantejarà la qüestió catalana davant del Parlament unilateral que ells contribuïren a crear? Quan hi seran podran dir en consciència que són la representació de Catalunya si ara es lamenten que una part del catalanisme es negui a seguir-los pel camí que ells han triat? No és hora de discutir errors de tàctica; favorable o adversa, els fets són massa categòrics i cal considerar-los tal com són; el fet capital d'avui és que les democràcies s'abstenen.

(Aquest número ha passat per la censura)

LA GRIP

A Algèria s'ha extingit la pesta

Algèria, 5. — El governador general ha comunicat una nota declarant que l'epidèmia de pesta pulmonar que es declarà durant el mes de gener darrer al departament de Constantina, ha quedat extingida del tot, i que la situació sanitària torna a ésser la normal. — Fabra.

Els Soviets prenen mesures

Moscou, 5. — Les autoritats soviètiques han ordenat el tancament de la frontera russo-persa, per tal d'evitar que es propagui l'epidèmia de pesta pulmonar, que tant estralls produeix actualment a Persia. — Fabra.

ELS COMLOTS A TURQUIA

Estambul, 5. — Ismail Oghlou Hussein, que, com ja és sabut, va fer-se escapol quan el portaven al patibul al qual havia estat condemnat pels darrers successos de Menemen, no ha estat trobat encara.

Ismail Oghlou Hussein fou el principal instigador del moviment reaccionari d'aquella població.

Ha estat oberta una enquesta molt severa entre les persones sospitoses d'haver contribuït a la seva fugida.

Trenta-dues persones han estat detingudes a Kozan, acusades de celebrar clandestinament cerimònies rituals, i comparixeran davant el tribunal marcial de Menemen. — Fabra.

El Consell Superior d'Urbanisme

Fruit de la proposta que el senyor Martí Esteve va presentar al Ple municipal del mes d'agost darrer, ha estat el dictamen que la Comissió Municipal permanent acaba d'aprovar, pel qual es crea un organisme que tindrà a càrrec de les activitats municipals relatives a urbanització i ordenament racionalment la creixença de la ciutat.

Aquest instrument de treball, cada dia més indispensable, si no volem que Barcelona es desentrelli, com ara, d'una manera anàrquica, si no volem, amb la imprevisió d'avui, comprometre la ciutat futura, aquest nou òrgan municipal es dirà Consell Superior d'Urbanisme.

D'acord al pròxim Ple, o l'aprovació del qual s'ha de sotmetre el dictamen, hauran de tornar-nos a ocupar d'aquest acord. Per així creiem interessat de donar-ne integrals el text.

La importància que ha pres Barcelona i el paper que representa en la vida del país situen el seu problema d'urbanisme en un pla super-municipal, molt més elevat que el nivell de ciutat provincial en el qual s'havia mogut anteriorment la seva urbanització.

A noves i més vastes activitats i responsabilitats, corresponen nous instruments de treball urbanista. El que abir era bo, avui és vell i inservible. El Ple municipal ha decidit fer l'esforç necessari per crear aquest nou instrument que avui cal a l'urbanisme barcelonès. Anem, doncs, a veure quin ha d'ésser l'objectiu essencial del nou organisme d'urbanització, com ha d'estar enfocada i com ha d'ésser definit.

Barcelona, la ciutat que es va creant, necessita un cervell director. Aquest òrgan de pensament urbanista ha de respondre a la complexitat del problema de la urbanització d'una gran ciutat: ha de fondre tots els pensaments tècnics parcials, totes les iniciatives, totes les exigències de la vida pràctica en una sola direcció d'idees, en un projecte complet de la urbanització de Barcelona. Ha d'ésser prou fort per resistir contra les tendències particulars, que pretenen resoldre a migues els problemes i que disgreguen l'acció urbanista de conjunt. Ha de tenir autoritat tècnica, permanència, continuïtat i independència, com correspon a un òrganisme a les mans del qual es posa el timó de la urbanització de Barcelona. Sense cap autoritat executiva, ni tan sols cap influència en l'execució i administració de les obres urbanes, ha d'ésser, en canvi absolutament respectat en la gestió del pensament urbanista i en l'estudi dels projectes d'urbanització.

Després d'això, podem ja concretar els detalls de forma del nou organisme projectat. El seu nom seria Consell Superior d'Urbanisme de Barcelona. Dues seccions el compondran: una, formada d'autoritats municipals; l'altra, de funcionaris tècnics, com segueix:

SECCIÓ D'AUTORITATS

President: Excm. Sr. Alcalde.

Vice-presidents: Els tres tinentes d'alcaldes d'Urbes públiques, d'Eixample i de Finances, o llurs substituïts.

Vocals: Dos senyors regidors.

SECCIÓ TÈCNICA

President: Director general dels Serveis Tècnics.

Vice-president: Sots-director d'Arquitectura i Urbanització.

Vocals permanents: Cap de l'Oficina del Pla de la Ciutat; un arquitecte de la Secció d'Edificis; un enginyer industrial, especialitzat en transports; un enginyer de Camins, especialitzat en viabilitat; el director dels Parcs públics; cap de la Secció de Foment (substituïble pel cap del Negociat d'Urbanització i Reforma); cap de la Secció d'Eixample, substituïble pel cap del Negociat d'Obres públiques; un vocal secretari, cap d'una oficina de projectes annexa a la Secció del Consell d'Urbanisme.

Vocals eventuals: a) Els distints caps de serveis tècnics, financers, artístics, mèdics, etc., que en casos determinats hagin d'ésser invitats a assistir a les reunions.

Vocals eventuals: b) Els tècnics especialitzats no municipals que convingui sentir (mitjançant indemnització). En el cas de tractar de la ciutat vella hi assistirà el director de l'Arxiu Històric.

Aquesta Secció tècnica es reunirà forçosament cada quinze dies, a dates fixes setmanals; celebrará sessió, de la qual es redactarà i arxivarà acta. Donarà idees al secretari cap de l'Oficina de projectes, el qual les farà descabellar, per sotmetre'ls a la reunió següent. En els casos de projectes de caràcter especial es podrà encarregar als distints caps de serveis.

Els punts dels quals s'ocuparà el Consell d'Urbanisme (Secció Tècnica) seran:

A) La recopilació, estudi i ordenació de dades estadístiques, tècniques i històriques relacionades amb la urbanització de la ciutat.

B) La recopilació i examen de les urbanitzacions d'altres grans poblacions.

C) La formació d'un projecte general d'urbanització i de projectes parcials de detall.

D) La recopilació, catalogació, estudi i informació de totes les iniciatives oficials i privades que es formulin referents a urbanisme, quan signifiquin novetats o variacions, però no quan es tracti de projectes d'execució d'urbanitzacions aprovades, en qualsevol de llurs aspectes d'exploració, clauvergues, pavimentació, plantacions, il·luminació, etcètera.

E) La formació de projectes de variants al projecte general d'urbanització en atenció a les dites iniciatives o bé les del propi Consell amb vista de noves necessitats de la ciutat.

F) La proposta de concursos d'idees d'urbanització general o particular d'una zona com a base de l'estudi definitiu.

G) La fixació, en cada exercici, de l'ordre de preferència que, a judici del Consell, hauria de seguir-se en l'obertura de les grans vies d'enllaç i formació d'espais lliures, amb indicació del pressupost aproximat d'execució de les vies i espais que s'assenyalin en primer terme.

Tot projecte resultant del treball conjunt de l'Oficina d'Urbanisme i de la Secció Tècnica, passarà a la Secció d'Autoritats, i un cop aprovat per aquesta, seguirà els tràmits municipals legals.

Com a conseqüència de la creació i jurisdicció del Consell d'Urbanisme, s'observaran les disposicions següents:

Primera.—Només té autoritat per a encarregar projectes d'urbanització el Consell d'Urbanisme.

Segona.—L'Oficina d'estudi annexa a la Secció Tècnica del Consell d'Urbanisme no serà accessible al públic, ni podrà encàrregar que no siguin els donats oficialment per la dita Secció Tècnica.

Tercera.—Els serveis d'alineacions, deslinaments, expropiacions, rasants i altres de pràctica d'urbanització, per ésser independents de l'actuació del Consell d'Urbanisme, estaran absolutament separats de la dita oficina d'estudi, i constituiran una agrupació a part, formada a base de l'actual oficina del Pla de la Ciutat.

Quarta.—En els viciats pressupostos es consignaran 25.000 pessetes per als treballs d'estudi i altres despeses del Consell d'Urbanisme (indemnitzacions als assessors no municipals, viatges obligatoris dels vocals, publicació de treballs, propaganda urbanista, etcètera).

Madrid, 5. — "El Debate" diu que un polític sol·licitat per elements de Cabra perquè presentés la seva candidatura per a aquell districte preguntà al seu cap, senyor Sánchez Guerra, si es ratificava en el seu criteri abstencionista.

El senyor Sánchez Guerra li contestà: "Aquesta era la raó d'ahir, però no sé quina serà la raó d'ahir demà."

Segons l'esmentat diari, el senyor Sánchez Guerra digué que de cap manera deixaria en llibertat els seus amics polítics en els viciats elections.

Ha estat aixecat l'estat de guerra a Madrid

Madrid, 5. — El capità general de Madrid ha estat al ministeri de l'E exercit a primeres hores de la tarda.

Ha dit als periodistes que s'havia alçat l'estat de guerra a Madrid al migdia, i que no havia sortit, com és costum, l'escomat d'infanteria. S'ha limitat a donar les ordres oportunes per escrit a les autoritats participants l'alçament de l'estat de guerra.

Hom li ha preguntat si la censura havia passat al Govern civil i ha contestat que avui i demà seguirà exercint-se a la Capitania general.

Declaracions del ministre de la Governació

Madrid, 5. — El ministre de la Governació ha parlat amb els periodistes i els ha dit que el capità general li havia participat que havia celebrat una reunió amb les autoritats en la qual havien acordat alçar l'estat de guerra.

El senyor Matos ha dit que estava prenent les mesures encaminades a la readquisició dels poders per l'autoritat civil.

—Fins quan, això?—li ha preguntat un periodista.

—Aviat—li ha contestat el senyor Matos.

Ha afegit que el decret de convocatòria de Còrtes es publicarà a la "Gaceta" diumenge o dilluns que ve.

Hom li ha preguntat si tenia notícies d'una candidatura comunista per Madrid recolada pels socialistes, i ha contestat en sentit negatiu.

També ho li ha preguntat si ja estava feta la candidatura monàrquica, i ha respost que encara no hi havia res.

Un altre periodista li ha dit que es tractava de fondre en una candidatura maurista i la monàrquica, i

FULL DE DIETARI

ADVOCATS PERILLOSOS

Els marquesos, comtes, barons i aspirants a títol que integren la plana major de la dictadura a Barcelona han volat el senyor Goicoechea—un d'aquells mauristes que han arrelat pels maies llavors del maurisme i cap de les bones—i han discursat llargament. Els diaris no ens han donat ressenyes extenses de llurs parlaments; sols ens han dit que varen defensar la monarquia i la varen considerar consubstancial amb la pàtria.

Si hi haguessin un bri de seny en les altes esferes, hom faria mans i mànegues per impedir que els homes de la dictadura insistissin gaire sobre tal consubstancialitat.

Podran dir el que vulguin d'una organització política presidida per Alcalá Zamora o per Marcel·lí Domingo; podran descriure amb els colors més horribles l'esdevenidor d'un país lliurat al guiatge dels intel·lectuals més eminent i respectables—un Ortega Gasset, un Pérez de Ayala, un Marañón... Podran dreçar el papu de la tirania comunista o el del desordre anàrquic... Tot això no seran sinó previsions que ningú podrà garantir sota pena de mort, hipòtesis el compliment de les quals depèn d'infinites factors que ningú pot estar absolutament segur de conèixer.

Sabem tot això. Sabem tot això, no pas d'una manera vaga, condicional, hipotètica, sinó d'una manera precisa i concretíssima, que instantàniament ens enroscim les galtes.

De manera que cada cop que els aludits senyors es presenten com a paladins de la repetida consubstancialitat som molts els que sentim la necessitat de negar-la amb fets incontrovertibles. Voldríem poder dir com el cèlebre personatge de Calderón, després d'haver realitzat l'acte suposat impossible:

Cayó del balcón al mar,
¡Vive Dios que pudo ser!

CARLES SOLDEVILA

Un avió procedent de Barcelona, destruït

Marcel·lí, 5. — Un avió comercial que havia sortit de Barcelona ahir a les 17.40, ha calgut, i ha resultat destruït, a les 5.30 de la tarda, prop de Saint Gilles (Gard). El pilot i els passatgers han resultat il·lesos. — Fabra.

L'ACTUALITAT POLITICA

ELS REFORMISTES ES RATIFIQUEN EN LLUR ACTITUD ABSTENCIONISTA

Sánchez Guerra no deixarà obrar lliurement els seus amics polítics

Madrid, 5. — "El Debate" diu que un polític sol·licitat per elements de Cabra perquè presentés la seva candidatura per a aquell districte preguntà al seu cap, senyor Sánchez Guerra, si es ratificava en el seu criteri abstencionista.

El senyor Sánchez Guerra li contestà: "Aquesta era la raó d'ahir, però no sé quina serà la raó d'ahir demà."

Segons l'esmentat diari, el senyor Sánchez Guerra digué que de cap manera deixaria en llibertat els seus amics polítics en els viciats elections.

Ha estat aixecat l'estat de guerra a Madrid

Madrid, 5. — El capità general de Madrid ha estat al ministeri de l'E exercit a primeres hores de la tarda.

Ha dit als periodistes que s'havia alçat l'estat de guerra a Madrid al migdia, i que no havia sortit, com és costum, l'escomat d'infanteria. S'ha limitat a donar les ordres oportunes per escrit a les autoritats participants l'alçament de l'estat de guerra.

Hom li ha preguntat si la censura havia passat al Govern civil i ha contestat que avui i demà seguirà exercint-se a la Capitania general.

Declaracions del ministre de la Governació

Madrid, 5. — El ministre de la Governació ha parlat amb els periodistes i els ha dit que el capità general li havia participat que havia celebrat una reunió amb les autoritats en la qual havien acordat alçar l'estat de guerra.

El senyor Matos ha dit que estava prenent les mesures encaminades a la readquisició dels poders per l'autoritat civil.

—Fins quan, això?—li ha preguntat un periodista.

—Aviat—li ha contestat el senyor Matos.

Ha afegit que el decret de convocatòria de Còrtes es publicarà a la "Gaceta" diumenge o dilluns que ve.

Hom li ha preguntat si tenia notícies d'una candidatura comunista per Madrid recolada pels socialistes, i ha contestat en sentit negatiu.

També ho li ha preguntat si ja estava feta la candidatura monàrquica, i ha respost que encara no hi havia res.

Un altre periodista li ha dit que es tractava de fondre en una candidatura maurista i la monàrquica, i

Sotragades a Nova-Zelanda

Les notícies que van arribant donen caràcter de catàstrofe als terratrèmols neo-zelandesos.

Però en què consisteixen aquestes agitats terres oceàniques? Vegem-ho.

Les dues grans illes, acompanyades d'algunes menors, surten de les aigües en una zona oceànica isolada, gairebé on acaba el Pacífic i s'inicia l'Oceà Austral, solitari i mogut.

Per acudir al teatre de la catàstrofe, se'ns ofereixen diverses vies. Però recomano al lector que s'embarqui amb nosaltres en el vaixell que fa la travessia de Tasmània a Nova-Zelanda. Travessarem així junts una de les regions més solitàries del món: a l'entorn nostre les terres més properes disten més de mil quilòmetres, i al Sud s'estén el món de glaços de l'Antàrtica... Només algunes illetes i arxipèlags isolats existeixen al migdia de Nova-Zelanda: les illes dels Antípodes, les Bounty, les Campbell, les Macquarie, les Auckland, totes abandonades i solitàries, només poblades per milers d'ocells de mar.

Algunes d'elles recorden tragèdies i naufragis, com, per exemple, les Auckland, de les quals probablement tornarem a parlar, recordant l'òdessa dels naufrages que hi visqueren llargs mesos.

Onades enormes aixequen les aigües d'aquesta mar solitària. Els naufragis acaben sovint per ésser llur joguina. I aleshores els naufrages hauran de contentar-se amb viure dels ocells que poden agafar i de crustacis trobats a la platja, en espera d'un vaixell salvador, el qual, si triga massa en arribar, només trobaria uns quants cadàvers, potser només els esquelets.

Així és que, passats els quatre dies i mig que dura la travessia de Hobart-Town (a Tasmània), fins a la Nova-Zelanda, ens sentim ben contents, davant d'aquest quadre poc encoratjador, de posar peu en terra ferma i segura.

Es veritat que això de ferma i segura és un dir, car appena arribem ens assabentem de la catàstrofe que ha colpí l'Orient de l'illa septentrional. I sense més trigar, ens posem en camí vers el teatre d'una d'aquestes grans tragèdies amb què la Natura ens madrastra obsequia massa sovint l'home.

I mentre fem el camí anem pensant en els primers europeus que arribaren a aquestes terres llunyanes, situades gairebé exactament als nostres Antípodes.

Pels anys en què hom lluitava aferrissadament a Catalunya, solava aquelles soledats del poc pacífic Pacífic, un gran navegant holandès, Abel Tasman, el qual, vers la fi de l'any de gràcia de 1642 (el 13 de desembre), descobrí unes terres desconegudes: aquestes terres desconegudes rebieren del valorós navegant el nom de Staaten Land o Terra dels Estats, en recordança dels Estats Neerlandesos: era el que avui diem Nova Zelanda.

Passà més d'un segle. Cap europeu no va tornar a veure les illes misterioses, encara només conegudes en petita part. Tasman només

reconstruïa parcialment la costa occidental. Però un altre gran navegant — anglès aquest cop — el capità Jaume Cook, s'hi presentà l'any 1769, i repetí les visites els anys 1774, 1777 i 1779.

Ja aleshores s'anà revelant més clarament als europeus el veritable aspecte de l'arxipèlag. I mentre correm amb el tren vers la regió sinistrada, anem recordant de quina manera hom anà esbrinant que estava format essencialment per dues grans illes, la del Nord i la del Sud. En la primera — que és on s'ha produït el terratrèmol — ens trobem.

Quan l'europeu pogué entendre els indígenes que hi trobà — els maoris, immigrants a les illes, abans desates, en el segle XV i potser en l'anterior —, averiguà que donaven a aquesta illa septentrional el nom de Te Ika-a-Mau, o sigui el "peix de Maui". I esbrinà també que aquest nom venia d'una llegenda molt estesa a Oceania, segons la qual les illes han estat pescades, com si fossin peixos, pels deus.

Un cop les hagué circumnavegat, el blanc sabé també que són extenses, car, un cop explorades, llur extensió resultà ésser de 268.000 quilòmetres quadrats, o sigui prop de la meitat de la nostra Península. Així vingué a descobrir que corresponen exactament, en l'hemisferi oposat, a una zona allargassada, que partint del nord del Marroc, ocuparia tot el centre d'Espanya i, passant per la mar Cantàbrica, aniria a parar fins a la Bretanya, a França.

Cook, la primera vegada, va arribar a la Poverty Bay, on avui s'anomena la població de Gisborne. Els salvatges prengueren el navili per un ocell de mar, i es van quedar parats davant de la immensitat de les seves aies — que eren les veles —.

Creueren que els éssers blancs que veïeren apropiat-se a terra en el canot eren personatges sobrenaturals, l'omnipotència dels quals no trigà a manifestar-se. En efecte, havent estat atacats els blancs, aquests dispararen i mataren un dels assaltants. La casualitat volgué que fos justament el cap dels maoris atacats.

Amagat aquest miracle, llur sorpresa es transformà en terror: aquells éssers sobrenaturals disposaven del llamp!

Espantats, es van retirar i s'amagaren a l'interior, i Cook no va aconseguir d'establir relacions amb ells... I no es pogué aprovisionar. Heu-vos ací per què donà a la badia el nom de Poverty Bay.

Un cop abandonada aquesta terra inhospitalària, baixà la costa vers el sud, explorant justament les regions que ara han estat teatre del terratrèmol: la badia de Hawke i la Plenty Bay o Badia de l'Abundor — car ací aconseguí entrar en relacions amb els indígenes i obtenir-ne que viures.

Però ara veig que els records del passat no m'han deixat parlar del present — d'aquesta illa extraordinària que anem recorrent i del teatre del cataclisme.

Per força ho hem de deixar per a un altre dia.

GONÇAL DE REPARAZ (III)

reconstruïa parcialment la costa occidental. Però un altre gran navegant — anglès aquest cop — el capità Jaume Cook, s'hi presentà l'any 1769, i repetí les visites els anys 1774, 1777 i 1779.

Ja aleshores s'anà revelant més clarament als europeus el veritable aspecte de l'arxipèlag. I mentre correm amb el tren vers la regió sinistrada, anem recordant de quina manera hom anà esbrinant que estava format essencialment per dues grans illes, la del Nord i la del Sud. En la primera — que és on s'ha produït el terratrèmol — ens trobem.

Quan l'europeu pogué entendre els indígenes que hi trobà — els maoris, immigrants a les illes, abans desates, en el segle XV i potser en l'anterior —, averiguà que donaven a aquesta illa septentrional el nom de Te Ika-a-Mau, o sigui el "peix de Maui". I esbrinà també que aquest nom venia d'una llegenda molt estesa a Oceania, segons la qual les illes han estat pescades, com si fossin peixos, pels deus.

Un cop les hagué circumnavegat, el blanc sabé també que són extenses, car, un cop explorades, llur extensió resultà ésser de 268.000 quilòmetres quadrats, o sigui prop de la meitat de la nostra Península. Així vingué a descobrir que corresponen exactament, en l'hemisferi oposat, a una zona allargassada, que partint del nord del Marroc, ocuparia tot el centre d'Espanya i, passant per la mar Cantàbrica, aniria a parar fins a la Bretanya, a França.

Cook, la primera vegada, va arribar a la Poverty Bay, on avui s'anomena la població de Gisborne. Els salvatges prengueren el navili per un ocell de mar, i es van quedar parats davant de la immensitat de les seves aies — que eren les veles —.

Creueren que els éssers blancs que veïeren apropiat-se a terra en el canot eren personatges sobrenaturals, l'omnipotència dels quals no trigà a manifestar-se. En efecte, havent estat atacats els blancs, aquests dispararen i mataren un dels assaltants. La casualitat volgué que fos justament el cap dels maoris atacats.

Amagat aquest miracle, llur sorpresa es transformà en terror: aquells éssers sobrenaturals disposaven del llamp!

Espantats, es van retirar i s'amagaren a l'interior, i Cook no va aconseguir d'establir relacions amb ells... I no es pogué aprovisionar. Heu-vos ací per què donà a la badia el nom de Poverty Bay.

Un cop abandonada aquesta terra inhospitalària, baixà la costa vers el sud, explorant justament les regions que ara han estat teatre del terratrèmol: la badia de Hawke i la Plenty Bay o Badia de l'Abundor — car ací aconseguí entrar en relacions amb els indígenes i obtenir-ne que viures.

Però ara veig que els records del passat no m'han deixat parlar del present — d'aquesta illa extraordinària que anem recorrent i del teatre del cataclisme.

Per força ho hem de deixar per a un altre dia.

reconstruïa parcialment la costa occidental. Però un altre gran navegant — anglès aquest cop — el capità Jaume Cook, s'hi presentà l'any 1769, i repetí les visites els anys 1774, 1777 i 1779.

Ja aleshores s'anà revelant més clarament als europeus el veritable aspecte de l'arxipèlag. I mentre correm amb el tren vers la regió sinistrada, anem recordant de quina manera hom

BORSA - FINANCES

"Políticos y banqueros"

Conferència del senyor Miquel Vidal i Guardiola al City Bank Club

Davant d'un nombre públic donà a l'acte local del "City Bank Club" (a les oficines de la International Banking Corporation) una conferència sobre "Políticos y Banqueros" el notable economista senyor Vidal i Guardiola.

Presidí i presentà el conferenciant el president del Club senyor Vicent Pallarès, i se'n feu constar els senyors Antoni Zamora, tesorero, i Joan Rigau, secretari.

Féu notar el senyor Vidal i Guardiola la interdependència de les diverses professions i com que polítiques i banquers estan lligats pel fet de negociar els seus afers amb el diner i el crèdit, base de tota l'economia moderna, col·laboració que sols pot actuar i desenvolupar-se sobre la base d'una àmplia confiança. A una crisi de la confiança es deu, des de després de la guerra, l'actual depressió econòmica del món; a restablir-la s'han d'esforçar polítiques i banquers.

Totes les orientacions polítiques poden ésser bones per tal que no es consenti el predomini dels elements anarquitzants sobre els socialitzants. Els remeis no són exclusivament polítics ni exclusivament econòmics encara que a la resta del món semblin predominar els econòmics.

El desequilibri polític del nostre país fa dubtar de si els factors que intervenen en la governació de l'Estat faran honor a la seva missió i tot plegat és un trist factor de pessimisme. Qui ha d'acabar amb això? Grans homes de negoci que s'apoderin de la política o política independents però amb comprensió dels greus problemes econòmics? En realitat el remei està en el desenvolupament de la democràcia equilibrada. No es pot parlar del fracàs de la democràcia perquè mai no ha existit en tota la seva puresa.

Es parla d'abusos de poder però s'oblida que abans el poder era un negoci personal. El primer acte de la democràcia fou l'aprovació dels pressupostos per una representació del poble i el darrer ha d'ésser l'organització del sistema electoral independentment de la riquesa; les eleccions han d'ésser barates.

Quan manaran homes independents, quin arà la relació entre polítiques i banquers? Parla de les

gestions de Kemmerer a Amèrica i Europa, l'èxit de Schacht com a banquer i el seu fracàs quan es ficà a polític. Des de la intervenció de Mackenna en el pla Dawes els banquers han donat consells als polítics, no sempre escoltats: nivellació del pressupost i inflació, excés de proteccionisme, distribució d'or en el món.

La dificultat d'ara és que està posada a prova la capacitat del règim capitalista d'adaptar-se a les condicions actuals. Cal una acció conjunta de polítiques i banquers, puix com a la generalització del bandatge a l'Edat Mitjana en totes les seves formes, la relaxació de la serietat en les relacions comercials modernes del crèdit pot ésser causa del seu enfonsament, i per tant, del retrocés de la humanitat.

Fou molt aplaudit.

ANONIS MERCANTILS

CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

Havent acordat el Consell d'Administració d'aquesta Companyia la distribució d'un dividend a compte de l'exercici econòmic de 1930 a les accions ordinàries sèries D i E, es posa a coneixement dels senyors accionistes que el pagament del dit dividend s'efectuarà els dies 17 i 18 del mes corrent, de deu a dotze del matí, al domicili social (Avinguda del Portal de l'Angel, número 22), correspon-

TAULETES DE Aspirina

BAYER

la millor salvaguarda contra la grip i el reumatisme. Tingueu sempre un tub a mà

no directen el cor!

nent a l'esmentat dividend el cupó número 22 de les accions al portador sèrie E. Transcorreguts els dies, s'efectuarà el pagament dels dies dimarts no festius, a les mateixes hores.

Els posseïdors d'accions al portador sèrie E que no les tinguin dipositades a la Caixa social, hauran de recollir a secretaria factures impreses per a omplir-les abans de presentar els cupons al cobrament.

S'adverteix que en efectuar el pagament del dit dividend es deduirà el que correspongui a l'Estat per impostos.

Barcelona, 5 de febrer de 1931.

COMPANIA BARCELONESA D'ELECTRICITAT

Es posa a coneixement dels senyors titulars de les obligacions al 4 per 100 emeses per aquesta Companyia a 11 de maig de 1907 i 5 de juny de 1908, que el dia 19 dels corrents, a les onze del matí,

ALS POSSEIDORS DE VALORS

espanyols cotitzables, se'ls pot oferir una prima d'interès sense desprendre's dels seus valors. Informaran detalladament escrivint: Núm. 30 R. Vergara 11, anuncis.

al domicili social, Plaça de Catalunya, número 2, davant el notari d'aquesta ciutat En Miquel Martí i Berra, es verificarà el 24 sortej per a l'amortització de 600 títols de l'emissió d'11 de maig de 1907, i el 23 sortej per a l'amortització de 640 títols de l'emissió de 5 de juny de 1908.

Barcelona, 6 de febrer de 1931.—El vice-president i director general, F. Fraser Lawton.

Collegi Oficial d'Agents Comercials

El Collegi Oficial d'Agents Comercials fa avinent als senyors col·legiats que no han presentat encara la declaració jurada de les comissions percebudes durant l'any 1930, que hauran de fer-ho abans del dia 15 del corrent mes de febrer, ja que no font-ho incorreran en les penalitats que marquen les disposicions vigents.

A les oficines del Collegi segueixen facilitant-se els impresos corresponents i les instruccions per a estendre'ls.

COTITZACIONS FACILITADES PEL BANC DE CATALUNYA

MADRID	
Interior 4 %	66'95
Amortitzable 5 % 1930	88'50
" 5 % 1931	90'35
" 5 % 1932	82'80
Càrrega Credit Local 5 %	36'50
" 5 % 1931	91'25
" 5 % 1932	91'25
Accions Banc d'Espanya	
Banc Credit Local	390'—
Sucreria prefer.	—
Sucreria ordin.	—
Pelguera	—
Nord	—
Alacant	—
Andalusos	—
Explosius	—
Petrolis	—
PARIS	
Extérieur 4 %	355
Cédulas Argentines (doras)	5835
Renda Francesa 3 %	10215
" 4 %	10305
" 5 %	99'75
Accs. Nord Espanya	
Saragossa Alacant	—
Andalusos	—
Caceres	—
Nio Tinto	—
Alacant 2.ª	—
Alacant 3.ª	—
Nord 1.ª	—
Nord 2.ª	—
Nord 3.ª	—
Nord 4.ª	—

TINGUEU CURA DELS VOSTRES CABELLS

Si teniu caspa, si els vostres cabells són febles, si noteu que comença a caure, useu Petróli Gal. Suprimeix la caspa, conté la caiguda dels cabells i dona força a les seves arrels. Més de trenta anys d'èxit són una prova de la seva eficàcia.

FLASCÓ 2,50
TIMBRE A PART

PETRÓLI GAL

BORSA DE BARCELONA VALORS A TERME

Borsa matí: Nords, 91, 92'10, 91'90; Alacants, 77'85, 79; Andalusos, 28'25, 30'50; Colonial, 104, 104'25; Tramvies, 97; Aigües, 203; Explosius, 133, 136; Aeri Montserrat, 55; Mines del Rif, 88'75, 88'50; Petrolis, 9'50, 9'40; Filipines, 364, 363, 365; Fords, 225, 226; Chade, 613, 611, 614, 613.

Borsa tarda: Nords, 93'70, 92'10; Alacants, 80'50, 79; Andalusos, 30, 29'25; Tramvies, 98; Aeri Montserrat, 55, 55'25; 54'50, 55; Colonial, 105, 104'25; Aigües, 204; Filipines, 370, 363; Chade, 621, 614, 616; Chade sèrie E, 120; Explosius, 142, 135'50; 136; Mines Rif, 90'50, 90; Felgueres, 93'75; Fords, 226, 228, 228; Petrolis, 9'40, 9'25.

Borsa vespre: Nords, 91'35, 91'50, 91'40; Alacants, 78'40, 78'20; Aigües, 203'50; Explosius, 136, 135'50; Filipines, 364; Fords, 227; Chade, 613, 614; Chade sèrie E, 118'75.

COMPTAT: Valors encara no comprats en el Butlletí Oficial

C. Gral. del Suro Prefts.	59'—
Idem id. id. Ordinaries	59'—
Hispans	92'75
Bons Surtos	101'20
Valenciana Millores Urbans	97'25
Raja de Llevant 5 %	76'20

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1930	79'00
Dip. Prov. 6 %	97'00
C. G. General	90'00
Mancomunitat sèries	82'00
Ajunt. Barcelona	74'00
Ajunt. Barcelona sèrie	74'00
" 1906 B.	72'50
" 1907 D.	71'25
" 1910 D.	72'50
" 1912 B.	72'00
" 1912 F.	72'00
" 1913 B.	74'50
" 1917 B.	76'00
" 1918 B.	77'25
" 1919 B.	74'25
" 1920 B.	77'75
" 1921 B.	77'75
" 1922 A. Exp.	100'00
" 1923 A. Exp.	100'00
" 1924 A. Exp.	100'00
" 1925 A. Exp.	100'00
" 1926 A. Exp.	100'00
" 1927 A. Exp.	100'00
" 1928 A. Exp.	100'00
" 1929 A. Exp.	100'00
" 1930 A. Exp.	100'00
" 1931 A. Exp.	100'00
" 1932 A. Exp.	100'00
" 1933 A. Exp.	100'00
" 1934 A. Exp.	100'00
" 1935 A. Exp.	100'00
" 1936 A. Exp.	100'00
" 1937 A. Exp.	100'00
" 1938 A. Exp.	100'00
" 1939 A. Exp.	100'00
" 1940 A. Exp.	100'00
" 1941 A. Exp.	100'00
" 1942 A. Exp.	100'00
" 1943 A. Exp.	100'00
" 1944 A. Exp.	100'00
" 1945 A. Exp.	100'00
" 1946 A. Exp.	100'00
" 1947 A. Exp.	100'00
" 1948 A. Exp.	100'00
" 1949 A. Exp.	100'00
" 1950 A. Exp.	100'00
" 1951 A. Exp.	100'00
" 1952 A. Exp.	100'00
" 1953 A. Exp.	100'00
" 1954 A. Exp.	100'00
" 1955 A. Exp.	100'00
" 1956 A. Exp.	100'00
" 1957 A. Exp.	100'00
" 1958 A. Exp.	100'00
" 1959 A. Exp.	100'00
" 1960 A. Exp.	100'00
" 1961 A. Exp.	100'00
" 1962 A. Exp.	100'00
" 1963 A. Exp.	100'00
" 1964 A. Exp.	100'00
" 1965 A. Exp.	100'00
" 1966 A. Exp.	100'00
" 1967 A. Exp.	100'00
" 1968 A. Exp.	100'00
" 1969 A. Exp.	100'00
" 1970 A. Exp.	100'00
" 1971 A. Exp.	100'00
" 1972 A. Exp.	100'00
" 1973 A. Exp.	100'00
" 1974 A. Exp.	100'00
" 1975 A. Exp.	100'00
" 1976 A. Exp.	100'00
" 1977 A. Exp.	100'00
" 1978 A. Exp.	100'00
" 1979 A. Exp.	100'00
" 1980 A. Exp.	100'00
" 1981 A. Exp.	100'00
" 1982 A. Exp.	100'00
" 1983 A. Exp.	100'00
" 1984 A. Exp.	100'00
" 1985 A. Exp.	100'00
" 1986 A. Exp.	100'00
" 1987 A. Exp.	100'00
" 1988 A. Exp.	100'00
" 1989 A. Exp.	100'00
" 1990 A. Exp.	100'00
" 1991 A. Exp.	100'00
" 1992 A. Exp.	100'00
" 1993 A. Exp.	100'00
" 1994 A. Exp.	100'00
" 1995 A. Exp.	100'00
" 1996 A. Exp.	100'00
" 1997 A. Exp.	100'00
" 1998 A. Exp.	100'00
" 1999 A. Exp.	100'00
" 2000 A. Exp.	100'00

DIVERSES

Port Barcelona 1905	97'00
" 1906	97'00
Meilla	102'00
Sevilla	97'00
Gijón-Muel	94'00
Marroc 5 %	88'65
Banc Hipotecari 5 %	80'75
" 6 %	112'25
Caixa d'Emissions	80'00
C. C. Local 5 %	94'50
C. C. Local 1 1/2 %	82'00
C. C. Local Interp.	82'00
Cédulas Argentines	9'015

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4 %	67'25
" 5 %	82'25
" 6 %	82'25
" 7 %	82'25
" 8 %	82'25
" 9 %	82'25
" 10 %	82'25
" 11 %	82'25
" 12 %	82'25
" 13 %	82'25
" 14 %	82'25
" 15 %	82'25
" 16 %	82'25
" 17 %	82'25
" 18 %	82'25
" 19 %	82'25
" 20 %	82'25
" 21 %	82'25
" 22 %	82'25
" 23 %	82'25
" 24 %	82'25
" 25 %	82'25
" 26 %	82'25
" 27 %	82'25
" 28 %	82'25
" 29 %	82'25
" 30 %	82'25
" 31 %	82'25
" 32 %	82'25
" 33 %	82'25
" 34 %	82'25
" 35 %	82'25
" 36 %	82'25
" 37 %	82'25
" 38 %	82'25
" 39 %	82'25
" 40 %	82'25
" 41 %	82'25
" 42 %	82'25
" 43 %	82'25
" 44 %	82'25
" 45 %	82'25
" 46 %	82'25
" 47 %	82'25
" 48 %	82'25
" 49 %	82'25
" 50 %	82'25
" 51 %	82'25
" 52 %	82'25
" 53 %	82'25
" 54 %	82'25
" 55 %	82'25
" 56 %	82'25
" 57 %	82'25
" 58 %	82'25
" 59 %	82'25
" 60 %	82'25
" 61 %	82'25
" 62 %	82'25
" 63 %	82'25
" 64 %	82'25
" 65 %	82'25
" 66 %	82'25
" 67 %	82'25
" 68 %	82'25
" 69 %	82'25
" 70 %	82'25
" 71 %	82'25
" 72 %	82'25
" 73 %	82'25
" 74 %	82'25
" 75 %	82'25
" 76 %	82'25
" 77 %	82'25
" 78 %	82'25
" 79 %	82'25
" 80 %	82'25
" 81 %	82'25
" 82 %	82'25
" 83 %	82'25
" 84 %	82'25
" 85 %	82'25
" 86 %	82'25
" 87 %	82'25
" 88 %	82'25
" 89 %	82'25
" 90 %	82'25
" 91 %	82'25
" 92 %	82'25
" 93 %	82'25
" 94 %	82'25
" 95 %	82'25
" 96 %	82'25
" 97 %	82'25
" 98 %	82'25
" 99 %	82'25
" 100 %	82'25

PAMPLONA

Prioritat	72'25
Joida a Reus	75'00
Asturies	82'25
" 5 %	82'25
" 6 %	82'25
" 7 %	82'25
" 8 %	82'25
" 9 %	82'25
" 10 %	82'25
" 11 %	82'25
" 12 %	82'25
" 13 %	82'25
" 14 %	82'25
" 15 %	82'25
" 16 %	82'25
" 17 %	82'25
" 18 %	82'25
" 19 %	82'25
" 20 %	82'25
" 21 %	82'25
" 22 %	82'25
" 23 %	82'25
" 24 %	82'25
" 25 %	82'25
" 26 %	82'25
" 27 %	82'25
" 28 %	82'25
" 29 %	82'25
" 30 %	82'25
" 31 %	82'25
" 32 %	82'25
" 33 %	82'25
" 34 %	82'25
" 35 %	82'25
" 36 %	82'25
" 37 %	82'25
" 38 %	82'25
" 39 %	82'25
" 40 %	82'25
" 41 %	82'25
" 42 %	82'25
" 43 %	82'25
" 44 %	82'25
" 45 %	82'25
" 46 %	82'25
" 47 %	82'25
" 48 %	82'25
" 49 %	82'25
" 50 %	82'25
" 51 %	82'25
" 52 %	82'25
" 53 %	82'25
" 54 %	82'25
" 55 %	82'25
" 56 %	82'25
" 57 %	82'25
" 58 %	82'25
" 59 %	82'25
" 60 %	82'25
" 61 %	82'25
" 62 %	82'25
" 63 %	82'25
" 64 %	82'25
" 65 %	82'25</

NOTICIA RI

PRODUCCION EN ESPANOL DE
Metro
Goldwyn
May

21311

El Presidio
la película inolvidable

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, Mes	3.50
Península Ibérica, trimestre	7.50
Amèrica llatina	2.50
Altres països	2.50

DIPUTACIO PROVINCIAL DE BARCELONA
SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 5:

A les costes orientals de Tunis hi ha el centre de depressió mediterrània, el qual tendeix a desaparèixer en traslladar-se cap a Orient.

Les altes pressions constitueixen dos centres anticlònics a la mar Bàltica i a la Cantàbrica, sota la influència dels quals persisteix el corrent del nord amb cel tapat i nevades a Alemanya, Països Baixos i Suïssa. També es registren pluges a Irlanda i a Escòcia, per acostar-se a Anglaterra una nova depressió, procedent de l'Atlàntic.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

El temps és bo a la regió catalana, però a les comarques pirenenques bufen vents del nord una mica forts.

El cel està gairebé seré i les temperatures són molt baixes, puix que les mínimes d'avui han arribat a 15 graus sota zero a l'Estanyol i a 12 sota zero a Sant Julià de Vilatorrada.

Cabell del Segre a Camarasa, 40 metres cúbics per segon.

Cabell del Noguera Pallaresa a Tremp, 21 metres cúbics per segon.

SOCIETAT ESPORTIVA POMPEIA

Demà, dissabte, a les deu de la nit, tindrà lloc al xalet del Club un ball de disfresses, el qual, com els d'anys anteriors, promet resultar un èxit més per al club de tennis Pompeia.

L'ASSOCIACIO DE VIATJANTS DE COMERÇ

En la darrera sessió ordinària de Junta general celebrada per l'Associació de Viatjants del Comerç i de la Indústria de Barcelona, sota la presidència del senyor Salvi Iborra, fou aprovada per unanimitat la Memòria reglamentària, en la qual s'indica que durant l'any passat han ingressat a l'entitat 206 socis de número i 45 protectors, i que el total dels socis és el següent: de número, 5.588; protectors, 887; d'honor, 23; col·laboradors, 32; corresponents, 117; i cooperadors, 120.

Es remarca en l'informe document que durant el referit any han concorregut al Dispensari Mèdic gratuït, instal·lat a la societat, 2.935 malalts i s'han practicat 10.824 visites.

També foren aprovats per unanimitat els estats de comptes dels dos últims exercicis semestral.

En mig de grans aplaudiments fou aprovada una proposició del president consignant la satisfacció de l'Assemblea per la realització de la Presidència del Consell de ministres restabliment de la normalitat jurídica al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, de Barcelona.

A continuació, a instància del senyor Francesc Pijoan, s'acordà fer constar en acta el sentiment de la Junta general per la mort del senyor Josep Puig i Estade.

El senyor Antoni Vallespí digué que, en nom propi i com a individu de l'antiga Junta directiva de l'esmentat Centre Autonomista de Dependents, que havia d'ésser reposada en virtut de l'afidua real ordre, significava el seu pregon agratament pels dos acords precedents.

Es procedí després a la renovació parcial de la Junta directiva i resultaren elegits els següents senyors per formar-ne part: Francesc Vilumara Bayona, Arcadi Paller Serrapinyan, Josep Domingo Purroy i Joan Arnau Cortina, en concepte de socis protectors, i en el de socis de número els senyors Pau Grieria Cruz, Aleix Julve Asensio, Goerlau Pasqual Solà, Trinitat Sobirana Fàbregues, Ferran Ramon Figueres, Marcel·lí Anguera Vidal i Josep Maria Malet Estruch.

Finalment, amb motiu de cessar el senyor Salvi Iborra en el càrrec de president de l'Associació, que ha ocupat durant catorze anys consecutius, alguns senyors socis li dirigiren paraules de gratitud i afecte, que foren rebudes amb l'aplauiment unànime de l'Assemblea, la qual, a proposta del senyor Joan Colomines Maseras, acordà nomenar el senyor Iborra president honorari de l'entitat.

VIL·LA DE SALUT "L'ALIANÇA"

Durant el passat mes de gener es prestaren els següents serveis a la Policlínica de la Vila de Salut "L'Al·liança": cirurgia general i estomac, 400; medicina general, 383; malalties de la infància, 80; malalties de la dona, 129; gola, nas i orelles, 609; vies urinàries, 526; embarràs i part, 59; cirurgia ortopèdica, 24; malalties nervioses i mentals, 69; malalties de la pell, 122; odontòleg, 178; malalties dels ulls, 406; massatge, 37; cor i vasos, 7; pulmó, 67; i sol d'alçada, 194. En total, 3.290 serveis.

També dins del mateix mes ingressaren al seu Palau de la Mutualitat 239 malalts.

L'ORFÈ DE SANS celebrà el dia 18 de gener passat la seva reunió general reglamentària, i en la qual, per a ocupar els vacants dels que reglamentàriament cessaven en el càrrec, senyors Joan Prunera, Miquel Gasull, Daniel Santmartí, Joan Martí, Florenci Tíell i Jaume Gibell, foren elegits els senyors Elies Romeu, Martí Boixader i Josep Icart, i reelegits els senyors Prunera, Martí i Santmartí.

El Consell Directiu de l'Orfè quedà constituït de la manera següent: President, Jaume Masdeu; vice-president, Joan Prunera; tesorero, Josep Mojal; comptador, Daniel Santmartí; secretari, Francesc Prunell; vice-secretari, Joaquim Bosch; prever, Enric Tíell; bibliotecari, Joan Martí; vocals: Elies Romeu, Martí Boixader, Pere Colom i Josep Icart.

DETENCIO DE DOS ESTAFADORS

Per denúncia del joier Mameci March varen ésser detinguts Josep Gallard Escudero i la seva amant, Germaine Eldrich, acusats de voler-li estafar una joia valorada en 27.000 pessetes.

El Gallard junt amb la Germaine varen adquirir la joia de referència sense haver-la pagada i es disposaven a vendre-la a un altre.

ACCIDENT DEL TREBALL

Ahí a la tarda va ingressar a l'Hospital Clínic Martí Jover Anglés, de 39 anys, maquinista de tren, el qual a l'estació d'Hospitalet va caure de la màquina i es produí ferides de consideració.

MORT D'UNA LESIONADA

L'administrador de l'Hospital Clínic va donar compte al jutge de guàrdia de la mort en aquell benefici establiment de Trifó Tort Abelló, de 82 anys, a conseqüència de l'atropellament d'aquí de què va ésser víctima al carrer de Sant Jaume el 20 del mes passat.

ROBATORI

Els lladres entraren a casa de Robert Noroloch, del carrer de Sant Jordi, i s'emportaren robes per valor de tres mil pessetes.

FERRAN, 53 - CALL, 22

Havent traspassat el local per 75.000 pessetes, no importa vendre a qualsevol preu totes les existències de calçats, roba de roba: de 10 a 12 i de 4 a 7. Ferran, 53. Call, 22.

ELS PAGAMENTS D'HISENDA

El delegat d'Hisenenda ha esmentat els següents pagaments:

Pere Garcia, 9.817,27 pessetes; Domènec González, 19.136,11; Josep Pina, 123.064,52; Societat J. i E. Segura, 597.319,56; Josep Tudona, pessetes 3.817,73; Josep Villamata, 9.870; Administració de loteries núm. 37, 10.000; Foment d'Obres i Construccions, 56.262,59.

SOLDATS QUE TORNEN I D'ALTRES QUE SE'N VAN

Ahí a la tarda arribaren per l'estació de França 164 individus de tropa llicenciats dels cossos de guarnició a Africa, 83 dels quals pertanyen a aquesta província, 41 a la de Girona i 40 a les Balears.

I diumenge a les 12,12, en un tren militar que sortí de l'estació de França, marxaran els contingents de reclutes destinats a Africa i que pertanyen a les caixes 33 i 54 d'aquesta capital, Manresa, Terrassa, Girona i Olot.

El dia següent, a les 18,30, sortirà de Tarragona un altre tren militar amb els reclutes de les caixes núm. 55 d'aquesta capital, Vilafranca del Penedès, Lleida, Balaguer i Tarragona. A Tortosa el mateix tren recollirà els d'aquella caixa.

CASAL DE LA PLANA DE VIC

Aquest Casal fa aïenat a tots els seus associats i familiars que demà, dissabte, tindrà lloc al seu estatge social el segon ball de disfresses.

DUES JOVENETES QUE HAN DESAPAREGUT

Isabel Santos Nuevo ha denunciat que el dia 3 arribaren de León dues cosines seves anomenades Socors i Hermínia Nuevo, de 18 i 16 anys, sense que les hagi vistes ni hagi sabut res d'elles.

UN ESTANQUER QUE NO RES DEIXA TIMAR

En un estanc establert al carrer d'Argel, prop del carrer d'Argel, es presentà ahir al matí un individu i demanà 47 segells de pesseta, que posà dins d'un envelop; a continuació el tancà i el guardà entre les fulles d'un diari local que portava a la mà.

Simulant que treia el mateix envelop d'entre les fulles, en presentà un altre d'igual, ja tancat que portava preparat, amb un paper dintre perquè

assabentar els reunits que el Patronat Nacional de Turisme havia confiat a la Societat la seva Delegació per a la província de Barcelona, de la qual ja havia pres possessió. S'acordà, amb aquest motiu, transmetre un telegrama de salutació al Comitè directiu del dit organisme oficial, després de la qual cosa va donar-se l'acte per acabat, amb unes breus paraules d'encoratjament dites per la presidència, encaminades a seguir realitzant sense desmai el treball que fa més de 22 anys consecutius ve descabellant la Societat.

JOIES VERITABLE OASIS

per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magallà, Tàrrer, 41

FERITS DE TOPADA

Ahí al matí, al dispensari de Sant Andreu foren assistits: Maria Blanch Argemí, de 47 anys, de diverses ferides i contusions, de pronòstic lleu; Miquel Ginesta Navarro, de 45, anys, d'una ferida a la regió frontal amb fractura de la clavícula esquerra i probable fractura de l'avantbraç esquerre, de pronòstic greu; i Joan Sors Aragay, de 27 anys, de diverses erosions al coll i masegament general, de pronòstic lleu.

La causa d'aquestes ferides fou que al carrer de Sant Andreu una moto topà amb un auto en voler avançar un tramvia.

Els ferits passaren a llur domicili, i els vehicles quedaren destruïts.

Boles de neu. Fáb. Muntaner, 88

DETENCIO DE DOS ESTAFADORS

Per denúncia del joier Mameci March varen ésser detinguts Josep Gallard Escudero i la seva amant, Germaine Eldrich, acusats de voler-li estafar una joia valorada en 27.000 pessetes.

El Gallard junt amb la Germaine varen adquirir la joia de referència sense haver-la pagada i es disposaven a vendre-la a un altre.

ACCIDENT DEL TREBALL

Ahí a la tarda va ingressar a l'Hospital Clínic Martí Jover Anglés, de 39 anys, maquinista de tren, el qual a l'estació d'Hospitalet va caure de la màquina i es produí ferides de consideració.

MORT D'UNA LESIONADA

L'administrador de l'Hospital Clínic va donar compte al jutge de guàrdia de la mort en aquell benefici establiment de Trifó Tort Abelló, de 82 anys, a conseqüència de l'atropellament d'aquí de què va ésser víctima al carrer de Sant Jaume el 20 del mes passat.

ROBATORI

Els lladres entraren a casa de Robert Noroloch, del carrer de Sant Jordi, i s'emportaren robes per valor de tres mil pessetes.

FERRAN, 53 - CALL, 22

Havent traspassat el local per 75.000 pessetes, no importa vendre a qualsevol preu totes les existències de calçats, roba de roba: de 10 a 12 i de 4 a 7. Ferran, 53. Call, 22.

ELS PAGAMENTS D'HISENDA

El delegat d'Hisenenda ha esmentat els següents pagaments:

Pere Garcia, 9.817,27 pessetes; Domènec González, 19.136,11; Josep Pina, 123.064,52; Societat J. i E. Segura, 597.319,56; Josep Tudona, pessetes 3.817,73; Josep Villamata, 9.870; Administració de loteries núm. 37, 10.000; Foment d'Obres i Construccions, 56.262,59.

SOLDATS QUE TORNEN I D'ALTRES QUE SE'N VAN

Ahí a la tarda arribaren per l'estació de França 164 individus de tropa llicenciats dels cossos de guarnició a Africa, 83 dels quals pertanyen a aquesta província, 41 a la de Girona i 40 a les Balears.

I diumenge a les 12,12, en un tren militar que sortí de l'estació de França, marxaran els contingents de reclutes destinats a Africa i que pertanyen a les caixes 33 i 54 d'aquesta capital, Manresa, Terrassa, Girona i Olot.

El dia següent, a les 18,30, sortirà de Tarragona un altre tren militar amb els reclutes de les caixes núm. 55 d'aquesta capital, Vilafranca del Penedès, Lleida, Balaguer i Tarragona. A Tortosa el mateix tren recollirà els d'aquella caixa.

CASAL DE LA PLANA DE VIC

Aquest Casal fa aïenat a tots els seus associats i familiars que demà, dissabte, tindrà lloc al seu estatge social el segon ball de disfresses.

DUES JOVENETES QUE HAN DESAPAREGUT

Isabel Santos Nuevo ha denunciat que el dia 3 arribaren de León dues cosines seves anomenades Socors i Hermínia Nuevo, de 18 i 16 anys, sense que les hagi vistes ni hagi sabut res d'elles.

UN ESTANQUER QUE NO RES DEIXA TIMAR

En un estanc establert al carrer d'Argel, prop del carrer d'Argel, es presentà ahir al matí un individu i demanà 47 segells de pesseta, que posà dins d'un envelop; a continuació el tancà i el guardà entre les fulles d'un diari local que portava a la mà.

Simulant que treia el mateix envelop d'entre les fulles, en presentà un altre d'igual, ja tancat que portava preparat, amb un paper dintre perquè

FULLES D'AFAITAR
DE LA
FÀBRICA NACIONAL D'ARMES
"TOLEDO"
SON UNA MARAVELLA

tingués un pes igual a l'anterior, i sollicità de l'estanquer que el lliés.

Un cop feta l'operació digué que no portava diners i que l'hi guardés mentre anava a casa seva a buscar l'import; però a l'estanquer no li inspirà confiança el subjecte, i abans de sortir tancà l'envelop i descobrí l'engany i li obligà a que li tornés el que hi havia els segells.

Bo és que els estanquers estiguin alerta.

HA MORT L'AUSTRIAC TOXICOMAN

A l'Hospital de Sant Pau morí ahir al matí el subdit austríac Mar Clich, que la nit anterior fou trobat en greu estat en un hotel del carrer de Zurbano, a conseqüència d'una forta dosi de cocaïna, junt amb la seva amiga, que ja fou trobada morta.

DUES VICTIMES D'ACCIDENT QUE MOREN

També a l'Hospital de la Santa Creu han mort Francesc Vicente Moliner, qui havia caigut d'un pis al carrer de Salamanca, i Valentí Villaforte, que fou atropellat al passeig de Fajades per un auto el dia 24 del mes passat.

La sardana

El Centre Cultural Sardanista de Barcelona ha organitzat per a diumenge, dia 8, a les deu de la vetlla, al seu local, Muntaner, 4, una ballada de sardanes per la Còpia Empòrium, sota el programa següent:

"Al, quines noies" (Pep Ventura); "Dilect d'amor" (Vicents); "La mestressa" (Solier); "Empòrium" (Bou); "La Cisetà" (Toldrà); "Desamor" (Saderra).

SUBSCRIVIU-VOS A

LA PUBLICITAT

Compañía Española de Petróleos, S. A.

Capital desemborsat: 60.000.000 de pessetes

SUBSCRIPCIO DE 50.000 OBLIGACIONS
al portador, de 500 pessetes cada una,
A L'INTERES DEL 6 PER 100, LLIURE D'IMPOSTOS PRESENTS
pagador en pessetes o en dòlars americans
Tipus d'emissió: 97 %, o siguin 485 Ptes.

ANTECEDENTS

La COMPANIA ESPANYOLA DE PETROLIS, constituida el setembre de 1929, té un capital desemborsat de 60.000.000 de pessetes.

El seu patrimoni, drets i contractacions són els següents:

1.- La propietat de 156.000 hectàrees de terrenys petrolífers, situats a Venezuela, prop del llac Maracaibo i a l'Estat de Monagas.

2.- També és propietària d'un dret de cens consistent en el cinc per cent de tota la producció que a la zona marítima de Maracaibo obtingui fins a 1963 la Lago Petroleum Corporation.

3.- Té signat un contracte d'exploració de 33.000 hectàrees dels seus terrenys de Monagas amb la "Creole Petroleum Corporation" i amb la "Lago Petroleum Corporation", contracte que reconeix importants avantatges a la Companyia.

4.- És propietària d'una moderníssima Refineria situada a Santa Cruz de Tenerife capaç per al refinament de 250.000 tones anuals, que està en plena activitat des del novembre.

5.- Té signat un contracte amb el Monopoli de Petrolis d'Espanya per al subministrament durant tres anys prorrogables de 208.000 tones anuals de productes, i altres diversos contractes amb distribuïdors de Canàries, d'Àfrica, de Portugal, companyies aeriàries, etc.

OBJECTE DE L'EMISSIO

La COMPANIA ESPANYOLA DE PETROLIS, S. A., ha tret aquesta emissió, el producte de la qual es destina a completar el pagament de les seves adquisicions i de la construcció de la Refineria, a l'exploració dels terrenys de Monagas i la resta a capital circulant.

Totes les necessitats del descabellament previst per a la Companyia queden definitivament ateses amb aquesta emissió, pel qual motiu no caldrà posar en circulació les accions actualment en cartera.

GARANTIES

Tot l'haver social, amb obligació per part de la Companyia de no hipotecar cap dels seus bens sense concedir una primera hipoteca a benefici de les Obligacions que ara s'emeten.

CARACTERISTIQUES

Aquesta emissió, creada per escriptura pública davant el notari de Madrid En Josep Torral Sagristà, el 31 de gener de 1931, es compon de 60.000 Obligacions al 6 per cent, lliure d'impostos presents, pagadores per trimestres vençuts l'1 de gener, 1 d'abril, 1 de juliol i 1 d'octubre de cada any, a raó de PESSETES SET AMB CINQUANTA CENTS o de SETANTA-VUIT CENTS DE DOLAR AMERICA, satisfetes en pessetes, al canvi oficial existint a la Borsa de Madrid el dia 15 del mes anterior al venciment de cada cupó.

El reemborsament del capital s'efectuarà per sorteigs anuals, a partir de l'1 de gener de 1936, a raó de CINC-CENTES PESSETES o CINQUANTA-DOS DOLARS AMERICANS, pagadors també en pessetes, en la mateixa forma que els interessos.

CONDICIONS DE L'EMISSIO

La Companyia posa en circulació 50.000 Obligacions al tipus de 97 %, o sigui pessetes 485 cadascuna, pagadores a l'acte de la subscipcio contra lliurament de carpetes provisionals amb cupó de l'1 d'abril venient.

La subscipcio s'obrirà el dia 9 del corrent mes de febrer i a la tancada en quedar sol·licitats tots els títols.

LOCS DE SUBSCRIPCIO

Banco Exterior d'Espanya Banco de Catalunya Banco Hispano Colonial
Banco Central Banco Marítim Banco de España
Banco López Bro Soler i Torra, Germans
Banco de Seguros, Nebots, Jorrs i Compania
Banco de Seguros, Jorrs i Compania
Banco de Seguros, Jorrs i Compania
Banco de Seguros, Jorrs i Compania

SOLER I TORRA G.M.S.

BILLETS

Francescos, 3875 per 100.
Anglèsos, 48 p. cets.
Italians, 5175 per 100.
Belgues, 13780, r. 100.
Suïssa, 19110 per 100.
Portuguesos, 042 pessetes.
Alemanya (reichsmark), 235 pessetes.

Austria (schilling), 135 pessetes.
Txecoslovàquia, 29 per 100.
Holandesos, 393 pessetes.
Grecia, 12 per 100.
Suècia, 255 pessetes.
Noruega, 255 pessetes.
Dinamarca, 255 pessetes.
Finlàndia, 2325 per 100.
Romania, 550 per 100.
Bulgària, 655 per 100.
Turquia, 425 pessetes.
Estats Units, 988 idem.
Canadà, 980 pessetes.
Argentina, 3 idem.
Uruguai, 6 pessetes.
Xilens, 105 pessetes.
Brasilers, 080 pessetes.
Boliviàns, 260 idem.
Colombians, 825 pessetes.
Peruanos, 2550 pessetes.
Paraguaià, 010 pessetes.
Venezuela, 155 pessetes.
Japonesos, 425 pessetes.
Algèria, 3850 per 100.
Egipte, 4825 pessetes.
Filipines, 125 pessetes.
Hongria, 150.

O R

Alfons, 187 per 100.
Unces, 187 per 100.
1 a 2 duros, 187 per 100.
Un duro, 935 pes.
Isabel, 188 per 100.
França, 186 per 100.
Llures, 4735 pessetes.
Dòlars, 970 id.
Cubà, 965 id.
Mèxic nou, 188 per 100.
Venezuela, 187 per 100.
Marcs, 228 per 100.

Bloc del transeünt

PER A LA COMPANYIA DE M. S. I. A.

Ja és proverbial que aquesta Companyia dedica als seus mistos un sel en estíquit que talment sembla que els que es venen precisats d'utilitzar-los no paguin. Així ho sembla, per començar, amb els que utilitzen el que diàriament surt de l'estació de França a les 4.25.

Ahí matí, per no omar més lluny, no passà una desgràcia perquè Déu no ho va voler. Quan el comboi es trobava a l'indret del Camp de la Bota feu explosió un dels llums que il·luminen els vagons —si és que es pot dir que il·luminen, ja que la major part dels dies no els encenen—. El vagó afectat per l'accident quedà gairebé destruït, talment com si hi haguessin explotat una bomba. Les portes i les finestres quedaren embotellades i els passatgers que ocupaven quedaren incomunicats. Naturalment, el més propi en casos semblants és demanar auxilli, però com que els aparells d'alarma no funcionaven, els viatgers no pogueren fer-hi i es vieren obligats d'omar fins a Badalona amb l'express al cos i el perill de no saber si arribarien sencers a lloc.

Talment com si fossin xais!

HERNIAT
satisfet

No reconeix l'hernia de l'hermat que usa els salvadors "HERNIAT" que no abulen i quasi no pesen res. Fets expressament per a cada malalt i perquè no us adonau que esteu tractat. No queu al·lèrgies que tot surteu i el bé en curi que no queuixen les hermes, puix que per a això no hi ha res, en canvi us garantim formalment la retenció absoluta i la reducció paulatina de tota mena d'hermes, per grosses que siguin. La formen els diuers si no esteu satisfeits. Reglem l'interès tractat "Güia del Herniat". Consultes gratis de 10 a 11 de 4 a 7. Festius, de 10 a 11.

GABINET ORTOPEDIC

"HERNIAT"

"Salvador de l'hermat"

ARAGO, 27, ENTL. 2. - TELEFON 78860
(Davant el Batador del P. de Gràcia) - Barcelona.

AVIS IMPORTANT

El nostre Agent especialista visitari a: Tortosa, el dissabte 7, a l'Hotel Siboni; a Reus, el diumenge, 8, a l'Hotel Londres. El nostre Director Tècnic, visitari a: Lleida, el diumenge, 8, a l'Hotel Espana.

CIENCIA

REVISTA CATALANA DE CIENCIA I TECNOLOGIA

Ha sortit el número 33

SUMARI: "Punts de vista moderns sobre els electrolits forts i concentrats", Dr. A. Riús i Miró. — "Un nou al·lògraf fotogràfic", P. Ignasi Puig, S. J. — "A propòsit del nou pla d'estudis de la carrera d'enginyer", Jaume Rubió i Tuduri. — "Adobs nitrogenats sintètics", F. Hernández. — Reculls periòdics: Organització cinètica del Treball. — Varietats - Crònica - Societat de Química de Catalunya - Bibliografia

Subscripció: 15 Ptes. l'any Número solt: 2 Ptes.
Redacció i Administració: València, 222, ent.

Na Maria Clara Dotras
natural de Blanes
ha mort cristianament
(A. C. S.)

Els qui la ploreu: germanes Concepció i Felicitat, nebot Demetri Nonell, els altres nebots, cosins i parents tots, en assabentar els seus amics i coneguts de tan dolorosa nova, els preguen que l'encaminin a Déu i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, Enric Granados, 123, avui, divendres, a les deu del matí, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Santa Maria de Jesús de Gràcia.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Béla Bartók

"Audicions Intimes" ha anunciat per a dissabte vinent una sessió del més fort interès: un concert en el qual es presentarà a l'auditori de la nova Associació d'Il·lustre compositor hongarès Béla Bartók, pianista excel·lent també, que actuarà com intèrpret de les seves obres.

Creiem innecessari fer remarcar la importància d'aquesta vetllada, conegut com és ja a l'interès tantíssim artista que en serà protagonista. Ens sembla, però, que és gairebé un deure cridar l'atenció de tots els nostres amateus de música, per tal que no els passi desapercebuda una tan bella avinentesa de posar-se en contacte amb una de les primeres figures europees, i un deure també felicitar efusivament l'entitat que en proporcionar-nos aquest goig al començament de la seva actuació, sembla oferir-nos una magnífica penya que cal recollir amb entusiasme.

Béla Bartók ha visitat ja abans d'ara la nostra ciutat: el públic barceloní l'aplaudí no fa gaire temps en un concert de quaranta celebrat al Liceu. Tots els que hi assistiren en guarden segurament molt bons records i seran els primers que acudirán amb tota la simpatia a la sessió organitzada per "Audicions Intimes", que és d'esperar es veurà tan concorreguda com cal perquè el bon nom de la ciutat resti en el lloc que li pertoca.

La personalitat artística de Béla Bartók comença a destacar-se quan pels volts de l'any 1900 —segons precisa Zoltan Kodaly en un excel·lent estudi dedicat a aquest compositor— un poderós corrent nacionalista, que tenia ja precedents temps enrera, animava tot el país. La vella Hongria, diu Kodaly, ressuscitava gràcies al treball assidu dels bons patriotes. Els vells autors eren redituats i llegits amb interès creixent; les cançons patriòtiques del temps de Rakoczy eren repeses amb entusiasme. Un gran nombre de talents de primer ordre s'obrien pas en tots els dominis i es notava arreu una febril agitació.

En 1905 un singular escàndol feia parlar els diaris de Budapest. Durant un assaig d'orquestra, un músic austríac s'havia negat a executar la caricatura de l'himne austríac que li imposava una partitura nova. L'himne "Gott erhalte", compost i variat per Haydn en el seu Quartet "en do", era odiat a Hongria, considerat com el símbol de l'opressió austríaca. L'obra era el "Kossuth", de Bartók, simfonia amb programa, el tema de la qual era el darrer esforç heroic de l'Hongria per la seva independència. En 1908, l'himne deformat simbolitzava els austríacs vençuts i fugitius. L'autor, que no deixava mai el seu vestit hongarès, conegut ja com a pianista brillant, conquistava fama de dia en dia. L'obra, massa original per a assolir un èxit popular, s'imposà no obstant als iniciats. Era una composició que portava el tan discutit problema de la música nacional i n'annunciava la pròxima resolució.

Béla Bartók, nat en 1881, començà a compondre als nou anys, estimulat per una rara intuïció, i abans d'haver fet estudis ordenats i sistemàtics reeixí a escriure diverses composicions d'estil clàssic i sota la influència, sobretot, de Brahms. Deixeble més tard de l'Acadèmia de Música de Budapest, se significà pels seus progressos en l'estudi del piano i semblà que abandonava la composició per dedicar tot el seu esforç a una carrera de virtuos. "No obstant, reporta el mateix Kodaly, el riu subterrani, endegat pels estudis del Conservatori, i potser també per les grans impressions produïdes per les obres de Wagner i de Liszt, no esperava més que un impuls oportú per a sorgir novament. Fou la primera audició de "Zarathustra" el que ho decidí. Suggerí doncs per la novel·la d'aquesta tècnica, electrificada per la lectura de les partitures de Strauss, sorprenent els músics de Viena amb la seva interpretació al piano de la "Vida d'heroi". Seguí un període de producció: una sonata per a piano i violí, "Kossuth" (1903), un Quintet, una Rapsòdia per a piano i orquestra (1904), la primera Suite per a gran orquestra (1905) i nombroses composicions per a piano. Aquest primer període, amb

les seves obres desiguals, però desbordants de vida, lluminoses i vibrants, marca un progrés considerable en l'evolució de la música hongarès. És el "període nacionalista" en la música de Bartók, segons el defineix Emil Haraszi en l'estudi que recentment dedicà al compositor a les pàgines de "La Revue Musicale". Parteix, afirma, del tipus de cançó hongarès del segle XIX, de les tradicions Erkel-Liszt, a les quals s'afegeix la tècnica de Richard Strauss. Però, mentre la temàtica hongarès és sovint ofegada en l'obra d'Erkel per l'italianisme; mentre Liszt a París es nodreix de romanticisme francès, a Weimar d'esperit alemany i a Hongria d'estil "tzigán", Bartók pren, per a modelar-la, una matèria enterament nacional. Aquesta matèria està encara impregnada de la fraseologia general hongarès, sense cap traça de dialecte ni de dictadura moral. És, però, ja molt rica, viva i fresca: la seva formació és clara, els contorns són perfectament modelats i el pensament no hi és mai cohibit. Allò que els modestos innovadors de l'època del redreç nacional, en 1848, estimulats per un ardent idealisme, havien assajat de badades, és a dir: adaptar a la tècnica occidental la frase nacional hongarès, que restava gairebé sempre una cançó artificial o un cant "tzigán", Bartók ho aconsegueix plenament, sense cap harmonització dogmàtica. És veritat que Bartók compositor trobà en Bartók folklorista un excel·lent aliat. La ruda i aspra força de la nova temàtica nacional vencé la tècnica estrangera, sobre la qual tants de compositors hongarèsos s'havien ja exhaurit vanament. En el seu primer període, el folklorista Bartók ja no s'accontenta amb la matèria que té a la seva disposició. Acut a la música rural i, en la seva imaginació, la frase nacional sintètica és reemplaçada per la frase popular; creu evocar les forces místiques, creadores de la cançó popular, exclusivament per les disposicions melòdiques del país. Però, la cançó popular hongarès ha estat creada pel conjunt del poble hongarès, comprés també el "tzigán" hongarès.

Bartók, no obstant, pren aviat nous camins i es dirigeix vers el clàssicisme. És el retorn a Bach, l'època de l'ideal lineal. Les fites fronteres d'aquesta època són: la "Segona Suite" i els "Dos retrats", les "Bagatelles" i el "Primer Quartet". El seu nou estil ja hi evoluciona, hom el retroba en la seva obra simfònica "Dos retrats" i en el seu drama musical "En el castell de Barba-Blau". Els seus assaigs de música lineal esdevenen més i més evidents; el seu estil es torna horitzontal. En les seves exploracions de nous camins, arriba al mateix punt que Schönberg i Stravinsky: a la reacció contra el regne vertical de l'harmonia. La melodia, alliberant-se de totes les traves, de les marxes harmòniques, es fressa el seu camí a través de les modes. Els "Dos retrats" són ja compostos en música lineal, el dibuix temàtic i la lògica constructiva de la qual segueixen la tècnica dels mestres clàssics. La seva construcció harmònica és encara dins l'ordre d'idea de Debussy-Schönberg-Stravinsky, però travessada pels corrents de l'harmonia popular. Els "Dos retrats" atenen a en colorir de pastell l'orgia lluminosa de l'impressionisme. La concepció i la tècnica del "Castell de Barba-Blau" es ressenen de Debussy i de Durtas, però la declaració és essencialment hongarès. La frase popular ha entrat en l'essència mateixa de la música de Bartók, com ho proven les "Burlasques". Al mateix temps s'allunya sensiblement de la melodia popular hongarès, per acostar-se a la temàtica valaca. L'antiga frase nacional perd puritat, el seu asiàticisme degenera en balcanisme.

"La tercera època podem datar-la a partir del "Príncep de fusta", que és una transició entre els dos períodes: la seva música és encara eclectica, reprenent sovint la manera antiga, principalment en els seus accents grotescos. El "Segon Quartet" inaugura la sèrie de les obres de Bartók que descobreixen l'absorció de la seva personalitat i l'objectivació del seu ésser. La ma-

terà, pagesa comença a absorbir-se de la seva individualitat i s'immortalitza. En els seus "Quatre fragments per a orquestra", en les seves "Sonates de música de cambra", resplendeix la universalitat del seu pensament en estat de purificació. Les veus nacionals es fan rares, desapareixen gairebé en el caràcter universal del seu art. L'expressivisme de Bartók ho crea tot de la seva pròpia ànim i cerca en ell mateix totes les possibilitats; la manera alemanya no li proporciona més que els mitjans.

"Entre les obres d'aquesta època trobem les dues principals obres mestres de Bartók: "El Mandari marculós", aquesta simfonia dramàtica que en la seva transparència simplificada és d'un clàssicisme lineal perfecte, i el "Quart Quartet", que és la més sumptuosa expressió de la seva fantasia i de la seva imaginació creadora.

"L'art de Bartók és inspiració romàntica dins una forma clàssica. Podríem anomenar la fase més recent del seu estil: el període d'escapulació lineal. Una tremolor de forces volcàniques crea la seva nova concepció de la forma universal, els seus instints rítmics converteixen en forces creadores de formes i de melodies les energies de ritmes salvatges que fan erupció de les profunditats de les capes pageses. Els seus ritmes tectònics amplifiquen a proporcions sobrenaturals la seva imaginació, en la qual esclata l'exaltació de l'home primitiu. En l'"Allegro barbaro", cavallers hongarèsos evolucionen per les planes immenses de l'antiga pàtria asiàtica. Enmig de lluites interiors terriblement sangnantes, cerca l'expressió perfecta de la forma; així, quan ha trobat l'equilibri de la forma i de l'assumpció, del sentit i del sentiment, sovint la invenció s'ha retirat davant les posicions estratègiques de la forma, sense que per això l'escapulació degeneri en pura càlcul.

"La riquesa i l'originalitat de l'art de Bartók es reflecteixen de la manera més característica en les seves composicions de música de cambra i de piano. En aquestes la seva individualitat és més independent que en les composicions per a orquestra. Bartók explota sense limitacions totes les possibilitats d'expressió de la música de cambra, i en canvi la seva tècnica orquestral no expressa sense restriccions els seus pensaments. Empira en les seves obres per a piano, tres maneres d'expressió: la temàtica eslavica, la valaca i l'hongarès. El llenguatge i l'estil de la música de cambra són més concentrats i més universalitzats.

Fins a l'ontològica explicació que Haraszi fa de l'evolució de Béla Bartók. Evolució certament exemplar que realitza un ideal ambiciós i noble. En les obres del primer període ressonen les cançons populars del país més conegudes. Més tard, Bartók descobreix durant les seves llargues recerques de folklorista noves característiques racials que informen la producció de la segona època, mentre el seu estil es depura i es caracteritza; finalment, la melodia pròpiament popular desapareix de la seva obra, quan el compositor ha assimilat completament l'esperit d'aquella melodia i crea amb completa llibertat. Aleshores, en lloc d'un hongarisme "purament material" la seva música revela un hongarisme d'ordre més elevat. "Es la música d'un home que ha viscut tota la vida i sofert tots els sofriments de la seva nació".

LLISTINA NOMBES QUE UN SOL CONCERT NO ENS PERMET D'ASSABORIR EN TOTA L'EXTENSIO QUE CALDRIA AQUESTA OBRA, RECONEGUEM LA JA ARREU COM UNA DE LES MÉS INTERESSANTS I SUBTANCIOSES REALITZACIONS DEL NOSTRE TEMPS.

GRASOL

Gran Ball de la Mecanògrafa

Tal com va anunciar-se, aquesta nit a les deu tindrà lloc a l'"Ocell de Foc" el gran ball de gala a honor de les mecanògrafes barcelonines.

L'entusiasme que hi ha entre les nostres gentils "dactils" és verament extraordinari. Del diumenge, dia en que tingué lloc la proclamació de la seva reina i dames de la Cort d'Honor, fins avui, han desfilat per l'"Ocell de Foc" una quantitat fantàstica de simpàtiques dactils per tal de proveir-se de les corresponents invitacions per poder assistir al ball d'aquesta nit.

Durant tots aquests dies a la sortida dels despachos, la majoria de converses fan referència a aquest important acte a l'entorn del qual es formulen els projectes més optimistes i agradables.

Ja no cal dir que la novella reina de les mecanògrafes barcelonines i la seva Cort d'Honor presidiran el ball, que serà, pot donar-se per descomptat, un èxit sense precedents.

A LLORET DE MAR (GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CAMPENSA" per a malalties nervioses, mentals i toxicomanes. Telèfon 10. Mèdics directors: Dr. DOCTOR M. MONTAÑÀ i Dr. DOCTOR J. M. MONTAÑÀ. Per a informes, dirigiu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els divendres, de quatre a set de la tarda, al carrer de Polyeu, núm. 48.

LES LLETRES

MERIDIANS PER FOCUS

U. R. S. S.—De Pierre Dominique a Plons: "Una economia socialista, primera construcció dels Soviets. Segona construcció: han organitzat un federalisme. Tercera: han aixecat els Soviets i l'esperit de partit, l'organització mateixa del partit. Dues economies—socialista i capitalista—poden viure l'una al costat de l'altra? Lenin ha dit que no, i les xifres li donen raó. Un federalisme que, pràcticament, absorbeix els nacionalismes i per tant els nega, pot viure al costat de les democràcies? També a la raó diu que no. Tres components. Tres distincions. Tres oposicions. I doncs? Primera hipòtesi: Hom pot fer la guerra als Soviets i destruir per la força l'ordre econòmic, l'ordre polític i el Partit, sigui tot restablint l'Imperi rus d'antany, sigui tot creant una vasta democràcia unitària, sigui tot rompant la unió i amb l'alliberament d'Ukrània, Geòrgia i la resta. Segona hipòtesi: Els mateixos Soviets poden fer la guerra i intentar d'oposar l'ur triple motivació: això és, una economia socialista, un federalisme que acceptaria aleshores en el seu si totes les nacions d'Europa disposades a canviar de capital, una dictadura de partit. Tercera hipòtesi: Hom pot bloquejar els Soviets amb l'esperança de rompre'ls i obligar-los a una nova composició (retorn a la segona hipòtesi). Amb la simple esperança d'emmarillar-los, de separar-los del món, i en tot cas, d'imposar-los l'apostolat. És la política de ferro erigit. De 1921 a 1930, no ha donat cap resultat positiu. Quarta hipòtesi: Hom pot concebre una lenta evolució de les democràcies occidentals vers el sistema dels Soviets. Aquestes democràcies se socialitzarien de mica en mica, realitzarien la federació entre europeus, abdicant l'ur nacionalisme en profit sia d'una dictadura personal, sia d'una dictadura de partit. Cinquena hipòtesi: Hom pot concebre, al contrari, una evolució inversa per part dels Soviets. La Unió se centralitzaria de mica en mica, com si diguéssim, es russificaria a la força o bé es dissoldria en sis nacions, o es fondria en la federació europea o en la S. N. M., moviments que tendeixen tot al mateix; d'altra part els Soviets se democratitzarien, en tot cas, l'esperit burgès renaxeria, entre ells, de les seves cèdres. La primera hipòtesi fou seguida de 1928 a 1929. Fou abandonada. La segona ho és des de 1920 (pau de Riga). La tercera tendeix a ésser-ho avui. Per a les dues darreres hipòtesis, cal notar que l'Occident se socialitza de mica en mica, s'orienta vers la idea federal, mentre que la democràcia sembla que cada dia més sucumbeixi sota la dictadura personal sigui davant la dictadura de partit. Al contrari, si els Soviets no s'embarquen, hom no pot negar que han abandonat el pur comunisme; d'altra part llurs components nacionals es precisen, es nacionalitzen cada dia una mica més; per últim, en donar la instrucció a cadascú, el poder soviètic disminueix cada dia una mica més el valor del Partit per a augmentar el de la massa i tendeix vers una espècie de democràcia possessora d'una "élite" i sotmesa a la seva direcció. Sobre aquests tres punts essencials, els dos sistemes es troben. Són prou a prop l'una de l'altra perquè no hi hagi xoc; però s'anatematitzen encara i adhuc es colpegen a mà nua. Cal creure que aviat se suportaran. Ara, que és possible que a l'Occident s'esdevingui que: L'economia capitalista hagi mort o que, almenys, no en resti sinó l'aparença. El nacionalisme haurà desaparegut (no pas les nacions). La democràcia parlamentària, tal com la coneixem, haurà deixat el camp lliure a una altra forma de govern."

U. R. S. S.—De Pierre Dominique a Plons: "Una economia socialista, primera construcció dels Soviets. Segona construcció: han organitzat un federalisme. Tercera: han aixecat els Soviets i l'esperit de partit, l'organització mateixa del partit. Dues economies—socialista i capitalista—poden viure l'una al costat de l'altra? Lenin ha dit que no, i les xifres li donen raó. Un federalisme que, pràcticament, absorbeix els nacionalismes i per tant els nega, pot viure al costat de les democràcies? També a la raó diu que no. Tres components. Tres distincions. Tres oposicions. I doncs? Primera hipòtesi: Hom pot fer la guerra als Soviets i destruir per la força l'ordre econòmic, l'ordre polític i el Partit, sigui tot restablint l'Imperi rus d'antany, sigui tot creant una vasta democràcia unitària, sigui tot rompant la unió i amb l'alliberament d'Ukrània, Geòrgia i la resta. Segona hipòtesi: Els mateixos Soviets poden fer la guerra i intentar d'oposar l'ur triple motivació: això és, una economia socialista, un federalisme que acceptaria aleshores en el seu si totes les nacions d'Europa disposades a canviar de capital, una dictadura de partit. Tercera hipòtesi: Hom pot bloquejar els Soviets amb l'esperança de rompre'ls i obligar-los a una nova composició (retorn a la segona hipòtesi). Amb la simple esperança d'emmarillar-los, de separar-los del món, i en tot cas, d'imposar-los l'apostolat. És la política de ferro erigit. De 1921 a 1930, no ha donat cap resultat positiu. Quarta hipòtesi: Hom pot concebre una lenta evolució de les democràcies occidentals vers el sistema dels Soviets. Aquestes democràcies se socialitzarien de mica en mica, realitzarien la federació entre europeus, abdicant l'ur nacionalisme en profit sia d'una dictadura personal, sia d'una dictadura de partit. Cinquena hipòtesi: Hom pot concebre, al contrari, una evolució inversa per part dels Soviets. La Unió se centralitzaria de mica en mica, com si diguéssim, es russificaria a la força o bé es dissoldria en sis nacions, o es fondria en la federació europea o en la S. N. M., moviments que tendeixen tot al mateix; d'altra part els Soviets se democratitzarien, en tot cas, l'esperit burgès renaxeria, entre ells, de les seves cèdres. La primera hipòtesi fou seguida de 1928 a 1929. Fou abandonada. La segona ho és des de 1920 (pau de Riga). La tercera tendeix a ésser-ho avui. Per a les dues darreres hipòtesis, cal notar que l'Occident se socialitza de mica en mica, s'orienta vers la idea federal, mentre que la democràcia sembla que cada dia més sucumbeixi sota la dictadura personal sigui davant la dictadura de partit. Al contrari, si els Soviets no s'embarquen, hom no pot negar que han abandonat el pur comunisme; d'altra part llurs components nacionals es precisen, es nacionalitzen cada dia una mica més; per últim, en donar la instrucció a cadascú, el poder soviètic disminueix cada dia una mica més el valor del Partit per a augmentar el de la massa i tendeix vers una espècie de democràcia possessora d'una "élite" i sotmesa a la seva direcció. Sobre aquests tres punts essencials, els dos sistemes es troben. Són prou a prop l'una de l'altra perquè no hi hagi xoc; però s'anatematitzen encara i adhuc es colpegen a mà nua. Cal creure que aviat se suportaran. Ara, que és possible que a l'Occident s'esdevingui que: L'economia capitalista hagi mort o que, almenys, no en resti sinó l'aparença. El nacionalisme haurà desaparegut (no pas les nacions). La democràcia parlamentària, tal com la coneixem, haurà deixat el camp lliure a una altra forma de govern."

U. R. S. S.—De Pierre Dominique a Plons: "Una economia socialista, primera construcció dels Soviets. Segona construcció: han organitzat un federalisme. Tercera: han aixecat els Soviets i l'esperit de partit, l'organització mateixa del partit. Dues economies—socialista i capitalista—poden viure l'una al costat de l'altra? Lenin ha dit que no, i les xifres li donen raó. Un federalisme que, pràcticament, absorbeix els nacionalismes i per tant els nega, pot viure al costat de les democràcies? També a la raó diu que no. Tres components. Tres distincions. Tres oposicions. I doncs? Primera hipòtesi: Hom pot fer la guerra als Soviets i destruir per la força l'ordre econòmic, l'ordre polític i el Partit, sigui tot restablint l'Imperi rus d'antany, sigui tot creant una vasta democràcia unitària, sigui tot rompant la unió i amb l'alliberament d'Ukrània, Geòrgia i la resta. Segona hipòtesi: Els mateixos Soviets poden fer la guerra i intentar d'oposar l'ur triple motivació: això és, una economia socialista, un federalisme que acceptaria aleshores en el seu si totes les nacions d'Europa disposades a canviar de capital, una dictadura de partit. Tercera hipòtesi: Hom pot bloquejar els Soviets amb l'esperança de rompre'ls i obligar-los a una nova composició (retorn a la segona hipòtesi). Amb la simple esperança d'emmarillar-los, de separar-los del món, i en tot cas, d'imposar-los l'apostolat. És la política de ferro erigit. De 1921 a 1930, no ha donat cap resultat positiu. Quarta hipòtesi: Hom pot concebre una lenta evolució de les democràcies occidentals vers el sistema dels Soviets. Aquestes democràcies se socialitzarien de mica en mica, realitzarien la federació entre europeus, abdicant l'ur nacionalisme en profit sia d'una dictadura personal, sia d'una dictadura de partit. Cinquena hipòtesi: Hom pot concebre, al contrari, una evolució inversa per part dels Soviets. La Unió se centralitzaria de mica en mica, com si diguéssim, es russificaria a la força o bé es dissoldria en sis nacions, o es fondria en la federació europea o en la S. N. M., moviments que tendeixen tot al mateix; d'altra part els Soviets se democratitzarien, en tot cas, l'esperit burgès renaxeria, entre ells, de les seves cèdres. La primera hipòtesi fou seguida de 1928 a 1929. Fou abandonada. La segona ho és des de 1920 (pau de Riga). La tercera tendeix a ésser-ho avui. Per a les dues darreres hipòtesis, cal notar que l'Occident se socialitza de mica en mica, s'orienta vers la idea federal, mentre que la democràcia sembla que cada dia més sucumbeixi sota la dictadura personal sigui davant la dictadura de partit. Al contrari, si els Soviets no s'embarquen, hom no pot negar que han abandonat el pur comunisme; d'altra part llurs components nacionals es precisen, es nacionalitzen cada dia una mica més; per últim, en donar la instrucció a cadascú, el poder soviètic disminueix cada dia una mica més el valor del Partit per a augmentar el de la massa i tendeix vers una espècie de democràcia possessora d'una "élite" i sotmesa a la seva direcció. Sobre aquests tres punts essencials, els dos sistemes es troben. Són prou a prop l'una de l'altra perquè no hi hagi xoc; però s'anatematitzen encara i adhuc es colpegen a mà nua. Cal creure que aviat se suportaran. Ara, que és possible que a l'Occident s'esdevingui que: L'economia capitalista hagi mort o que, almenys, no en resti sinó l'aparença. El nacionalisme haurà desaparegut (no pas les nacions). La democràcia parlamentària, tal com la coneixem, haurà deixat el camp lliure a una altra forma de govern."

U. R. S. S.—De Pierre Dominique a Plons: "Una economia socialista, primera construcció dels Soviets. Segona construcció: han organitzat un federalisme. Tercera: han aixecat els Soviets i l'esperit de partit, l'organització mateixa del partit. Dues economies—socialista i capitalista—poden viure l'una al costat de l'altra? Lenin ha dit que no, i les xifres li donen raó. Un federalisme que, pràcticament, absorbeix els nacionalismes i per tant els nega, pot viure al costat de les democràcies? També a la raó diu que no. Tres components. Tres distincions. Tres oposicions. I doncs? Primera hipòtesi: Hom pot fer la guerra als Soviets i destruir per la força l'ordre econòmic, l'ordre polític i el Partit, sigui tot restablint l'Imperi rus d'antany, sigui tot creant una vasta democràcia unitària, sigui tot rompant la unió i amb l'alliberament d'Ukrània, Geòrgia i la resta. Segona hipòtesi: Els mateixos Soviets poden fer la guerra i intentar d'oposar l'ur triple motivació: això és, una economia socialista, un federalisme que acceptaria aleshores en el seu si totes les nacions d'Europa disposades a canviar de capital, una dictadura de partit. Tercera hipòtesi: Hom pot bloquejar els Soviets amb l'esperança de rompre'ls i obligar-los a una nova composició (retorn a la segona hipòtesi). Amb la simple esperança d'emmarillar-los, de separar-los del món, i en tot cas, d'imposar-los l'apostolat. És la política de ferro erigit. De 1921 a 1930, no ha donat cap resultat positiu. Quarta hipòtesi: Hom pot concebre una lenta evolució de les democràcies occidentals vers el sistema dels Soviets. Aquestes democràcies se socialitzarien de mica en mica, realitzarien la federació entre europeus, abdicant l'ur nacionalisme en profit sia d'una dictadura personal, sia d'una dictadura de partit. Cinquena hipòtesi: Hom pot concebre, al contrari, una evolució inversa per part dels Soviets. La Unió se centralitzaria de mica en mica, com si diguéssim, es russificaria a la força o bé es dissoldria en sis nacions, o es fondria en la federació europea o en la S. N. M., moviments que tendeixen tot al mateix; d'altra part els Soviets se democratitzarien, en tot cas, l'esperit burgès renaxeria, entre ells, de les seves cèdres. La primera hipòtesi fou seguida de 1928 a 1929. Fou abandonada. La segona ho és des de 1920 (pau de Riga). La tercera tendeix a ésser-ho avui. Per a les dues darreres hipòtesis, cal notar que l'Occident se socialitza de mica en mica, s'orienta vers la idea federal, mentre que la democràcia sembla que cada dia més sucumbeixi sota la dictadura personal sigui davant la dictadura de partit. Al contrari, si els Soviets no s'embarquen, hom no pot negar que han abandonat el pur comunisme; d'altra part llurs components nacionals es precisen, es nacionalitzen cada dia una mica més; per últim, en donar la instrucció a cadascú, el poder soviètic disminueix cada dia una mica més el valor del Partit per a augmentar el de la massa i tendeix vers una espècie de democràcia possessora d'una "élite" i sotmesa a la seva direcció. Sobre aquests tres punts essencials, els dos sistemes es troben. Són prou a prop l'una de l'altra perquè no hi hagi xoc; però s'anatematitzen encara i adhuc es colpegen a mà nua. Cal creure que aviat se suportaran. Ara, que és possible que a l'Occident s'esdevingui que: L'economia capitalista hagi mort o que, almenys, no en resti sinó l'aparença. El nacionalisme haurà desaparegut (no pas les nacions). La democràcia parlamentària, tal com la coneixem, haurà deixat el camp lliure a una altra forma de govern."

U. R. S. S.—De Pierre Dominique a Plons: "Una economia socialista, primera construcció dels Soviets. Segona construcció: han organitzat un federalisme. Tercera: han aixecat els Soviets i l'esperit de partit, l'organització mateixa del partit. Dues economies—socialista i capitalista—poden viure l'una al costat de l'altra? Lenin ha dit que no, i les xifres li donen raó. Un federalisme que, pràcticament, absorbeix els nacionalismes i per tant els nega, pot viure al costat de les democràcies? També a la raó diu que no. Tres components. Tres distincions. Tres oposicions. I doncs? Primera hipòtesi: Hom pot fer la guerra als Soviets i destruir per la força l'ordre econòmic, l'ordre polític i el Partit, sigui tot restablint l'Imperi rus d'antany, sigui tot creant una vasta democràcia unitària, sigui tot rompant la unió i amb l'alliberament d'Ukrània, Geòrgia i la resta. Segona hipòtesi: Els mateixos Soviets poden fer la guerra i intentar d'oposar l'ur triple motivació: això és, una economia socialista, un federalisme que acceptaria aleshores en el seu si totes les nacions d'Europa disposades a canviar de capital, una dictadura de partit. Tercera hipòtesi: Hom pot bloquejar els Soviets amb l'esperança de rompre'ls i obligar-los a una nova composició (retorn a la segona hipòtesi). Amb la simple esperança d'emmarillar-los, de separar-los del món, i en tot cas, d'imposar-los l'apostolat. És la política de ferro erigit. De 1921 a 1930, no ha donat cap resultat positiu. Quarta hipòtesi: Hom pot concebre una lenta evolució de les democràcies occidentals vers el sistema dels Soviets. Aquestes democràcies se socialitzarien de mica en mica, realitzarien la federació entre europeus, abdicant l'ur nacionalisme en profit sia d'una dictadura personal, sia d'una dictadura de partit. Cinquena hipòtesi: Hom pot concebre, al contrari, una evolució inversa per part dels Soviets. La Unió se centralitzaria de mica en mica, com si diguéssim, es russificaria a la força o bé es dissoldria en sis nacions, o es fondria en la federació europea o en la S. N. M., moviments que tendeixen tot al mateix; d'altra part els Soviets se democratitzarien, en tot cas, l'esperit burgès renaxeria, entre ells, de les seves cèdres. La primera hipòtesi fou seguida de 1928 a 1929. Fou abandonada. La segona ho és des de 1920 (pau de Riga). La tercera tendeix a ésser-ho avui. Per a les dues darreres hipòtesis, cal notar que l'Occident se socialitza de mica en mica, s'orienta vers la idea federal, mentre que la democràcia sembla que cada dia més sucumbeixi sota la dictadura personal sigui davant la dictadura de partit. Al contrari, si els Soviets no s'embarquen, hom no pot negar que han abandonat el pur comunisme; d'altra part llurs components nacionals es precisen, es nacionalitzen cada dia una mica més; per últim, en donar la instrucció a cadascú, el poder soviètic disminueix cada dia una mica més el valor del Partit per a augmentar el de la massa i tendeix vers una espècie de democràcia possessora d'una "élite" i sotmesa a la seva direcció. Sobre aquests tres punts essencials, els dos sistemes es troben. Són prou a prop l'una de l'altra perquè no hi hagi xoc; però s'anatematitzen encara i adhuc es colpegen a mà nua. Cal creure que aviat se suportaran. Ara, que és possible que a l'Occident s'esdevingui que: L'economia capitalista hagi mort o que, almenys, no en resti sinó l'aparença. El nacionalisme haurà desaparegut (no pas les nacions). La democràcia parlamentària, tal com la coneixem, haurà deixat el camp lliure a una altra forma de govern."

U. R. S. S.—De Pierre Dominique a Plons: "Una economia socialista, primera construcció dels Soviets. Segona construcció: han organitzat un federalisme. Tercera: han aixecat els Soviets i l'esperit de partit, l'organització mateixa del partit. Dues economies—socialista i capitalista—poden viure l'una al costat de l'altra? Lenin ha dit que no, i les xifres li donen raó. Un federalisme que, pràcticament, absorbeix els nacionalismes i per tant els nega, pot viure al costat de les democràcies? També a la raó diu que no. Tres components. Tres distincions. Tres oposicions. I doncs? Primera hipòtesi: Hom pot fer la guerra als Soviets i destruir per la força l'ordre econòmic, l'ordre polític i el Partit, sigui tot restablint l'Imperi rus d'antany, sigui tot creant una vasta democràcia unitària, sigui tot rompant la unió i amb l'alliberament d'Ukrània, Geòrgia i la resta. Segona hipòtesi: Els mateixos Soviets poden fer la guerra i intentar d'oposar l'ur triple motivació: això és, una economia socialista, un federalisme que acceptaria aleshores en el seu si totes les nacions d'Europa disposades a canviar de capital, una dictadura de partit. Tercera hipòtesi: Hom pot bloquejar els Soviets amb l'esperança de rompre'ls i obligar-los a una nova composició (retorn a la segona hipòtesi). Amb la simple esperança d'emmarillar-los, de separar-los del món, i en tot cas, d'imposar-los l'apostolat. És la política de ferro erigit. De 1921 a 1930, no ha donat cap resultat positiu. Quarta hipòtesi: Hom pot concebre una lenta evolució de les democràcies occidentals vers el sistema dels Soviets. Aquestes democràcies se socialitzarien de mica en mica, realitzarien la federació entre europeus, abdicant l'ur nacionalisme en profit sia d'una dictadura personal, sia d'una dictadura de partit. Cinquena hipòtesi: Hom pot concebre, al contrari, una evolució inversa per part dels Soviets. La Unió se centralitzaria de mica en mica, com si diguéssim, es russificaria a la força o bé es dissoldria en sis nacions, o es fondria en la federació europea o en la S. N. M., moviments que tendeixen tot al mateix; d'altra part els Soviets se democratitzarien, en tot cas, l'esperit burgès renaxeria, entre ells, de les seves cèdres. La primera hipòtesi fou seguida de 1928 a 1929. Fou abandonada. La segona ho és des de 1920 (pau de Riga). La tercera tendeix a ésser-ho avui. Per a les dues darreres hipòtesis, cal notar que l'Occident se socialitza de mica en mica, s'orienta vers la idea federal, mentre que la democràcia sembla que cada dia més sucumbeixi sota la dictadura personal sigui davant la dictadura de partit. Al contrari, si els Soviets no s'embarquen, hom no pot negar que han abandonat el pur comunisme; d'altra part llurs components nacionals es precisen, es nacionalitzen cada dia una mica més; per últim, en donar la instrucció a cadascú, el poder soviètic disminueix cada dia una mica més el valor del Partit per a augmentar el de la massa i tendeix vers una espècie de democràcia possessora d'una "élite" i sotmesa a la seva direcció. Sobre aquests tres punts essencials, els dos sistemes es troben. Són prou a prop l'una de l'altra perquè no hi hagi xoc; però s'anatematitzen encara i adhuc es colpegen a mà nua. Cal creure que aviat se suportaran. Ara, que és possible que a l'Occident s'esdevingui que: L'economia capitalista hagi mort o que, almenys, no en resti sinó l'aparença. El nacionalisme haurà desaparegut (no pas les nacions). La democràcia parlamentària, tal com la coneixem, haurà deixat el camp lliure a una altra forma de govern."

U. R. S. S.—De Pierre Dominique a Plons: "Una economia socialista, primera construcció dels Soviets. Segona construcció: han organitzat un federalisme. Tercera: han aixecat els Soviets i l'esperit de partit, l'organització mateixa del partit. Dues economies—socialista i capitalista—poden viure l'una al costat de l'altra? Lenin ha dit que no, i les xifres li donen raó. Un federalisme que, pràcticament, absorbeix els nacionalismes i per tant els nega, pot viure al costat de les democràcies? També a la raó diu que no. Tres components. Tres distincions. Tres oposicions. I doncs? Primera hipòtesi: Hom pot fer la guerra als Soviets i destruir per la força l'ordre econòmic, l'ordre polític i el Partit, sigui tot restablint l'Imperi rus d'antany, sigui tot creant una vasta democràcia unitària, sigui tot rompant la unió i amb l'alliberament d'Ukrània, Geòrgia i la resta. Segona hipòtesi: Els mateixos Soviets poden fer la guerra i intentar d'oposar l'ur triple motivació: això és, una economia socialista, un federalisme que acceptaria aleshores en el seu si totes les nacions d'Europa disposades a canviar de capital, una dictadura de partit. Tercera hipòtesi: Hom pot bloquejar els Soviets amb l'esperança de rompre'ls i obligar-los a una nova composició (retorn a la segona hipòtesi). Amb la simple esperança d'emmarillar-los, de separar-los del món, i en tot cas, d'imposar-los l'apostolat. És la política de ferro erigit. De 1921 a 1930, no ha donat cap resultat positiu. Quarta hipòtesi: Hom pot concebre una lenta evolució de les democràcies occidentals vers el sistema dels Soviets. Aquestes democràcies se socialitzarien de mica en mica, realitzarien la federació entre europeus, abdicant l'ur nacionalisme en profit sia d'una dictadura personal, sia d'una dictadura de partit. Cinquena hipòtesi: Hom pot concebre, al contrari, una evolució inversa per part dels Soviets. La Unió se centralitzaria de mica en mica, com si diguéssim, es russificaria a la força o bé es dissoldria en sis nacions, o es fondria en la federació europea o en la S. N. M., moviments que tendeixen tot al mateix; d'altra part els Soviets se democratitzarien, en tot cas, l'esperit burgès renaxeria, entre ells, de les seves cèdres. La primera hipòtesi fou seguida de 1928 a 1929. Fou abandonada. La segona ho és des de 1920 (pau de Riga). La tercera tendeix a ésser-ho avui. Per a les dues darreres hipòtesis, cal notar que l'Occident se socialitza de mica en mica, s'orienta vers la idea federal, mentre que la democràcia sembla que cada dia més sucumbeixi sota la dictadura personal sigui davant la dictadura de partit. Al contrari, si els Soviets no s'embarquen, hom no pot negar que han abandonat el pur comunisme; d'altra part llurs components nacionals es precisen, es nacionalitzen cada dia una mica més; per últim, en donar la instrucció a cadascú, el poder soviètic disminueix cada dia una mica més el valor del Partit per a augmentar el de la massa i tendeix vers una espècie de democràcia possessora d'una "élite" i sotmesa a la seva direcció. Sobre aquests tres punts essencials, els dos sistemes es troben. Són prou a prop l'una de l'altra perquè no hi hagi xoc; però s'anatematitzen encara i adhuc es colpegen a mà nua. Cal creure que aviat se suportaran. Ara, que és possible que a l'Occident s'esdevingui que: L'economia capitalista hagi mort o que, almenys, no en resti sinó l'aparença. El nacional

No vol ésser més diputat... però acceptaria una senaduria

Corunya, 5. — Un periódico local publica una carta del marqués de Figueroa, en la qual s'acomia de la circumstància que representa en el Congrés durant molts anys, i diu que després de vuit mesos de silenci, els successos polítics esdevinguts durant aquest temps li aconsellen de deixar el Parlament.

Acaba dient que si el Govern l'honorés amb una senaduria, aniria al Senat amb més gust que al Congrés.

El conflicte de les Arts Gràfiques

Madrid, 5. — Aquesta tarda ha continuat les seves deliberacions la Ponència de les Arts Gràfiques.

Després d'alguna discussió, ha estat aprovada la següent fórmula per als tallers:

Un oficial, un ajudant, un aprent.

Després, el primer que cal admetre és un altre oficial; en segon terme, un altre oficial; després, un ajudant.

Acceptada aquesta fórmula, sembla que queda definitivament resolt, en allò que es refereix a les plantilles, el conflicte actual.

La Ciutat Universitària

Madrid, 5. — En la reunió que aquest matí ha celebrat la Junta de la Ciutat Universitària s'ha donat compte de l'estat de les obres, en les quals hi ha ocupats mil cinc-cents obrers.

Aviat començaran els treballs de pavimentació i construcció d'un nou edifici destinat a les oficines de la Junta, en les quals obres podran treballar fins a tres mil obrers.

S'ha assenyalat també l'emplaçament de la Residència d'Estudiants de Xile, que es construirà a la zona corresponent.

La Junta s'ha felicitat dels articles publicats per la premsa de tot el món elogiant la tasca que Espanya desenvolupa a la Ciutat Universitària.

El fals capità està tranquil

Madrid, 5. — Després de declarar s'ha dictat acte de processament i presó contra l'estafador Josep Marín Rodríguez, el qual, fingint-se capità de la guàrdia civil, intentava obtenir el pagament de la Compañía de los Ferrocarriles Andaluces i aprofitar-se dels diners que portava per al pagament dels jornals.

Ha ingressat a la Presó Model. El delinqüent es mostra tranquil i diu que poc poden fer-li ja que solament a començament d'intent de delict.

Estudiants en llibertat

Madrid, 5. — Abir foren alliberats tots els estudiants detinguts amb motiu de les darreres algarades.

Reaparició d'un periódico

Còrdova, 5. — Avui ha reaparegut el periódico "Política", després de cinc-cents dies de suspensió.

Ha estat venut pels estudiants. El públic els premia els exemplars de les manes.

El director del periódico, senyor Joaquín García Hidalgo, continua en un sanatori i a disposició de l'autoritat militar.

Un canonge es declara partidari de les Constituents

Madrid, 5. — Al Circol Segoví donà una conferència sobre "La gran crisi d'Espanya" el canonge de Burgo de Osma Dr. García Gallego, el qual es mostrà partidari de la convocatòria de Corts Constituents per a posar fi al caos polític dels nostres dies.

Decret de dissolució del Consorci resinor

Madrid, 5. — Demà ortarà el ministre de Foment a la signatura regia el decret dissolent el Consorci resinor.

Disposicions d'Instrucció Pública

Madrid, 5. — Signatura d'Instrucció pública:

Modificant els capítols 5 i 16 de l'Estatut del Magisteri Primari, i diversos articles.

Concedint permís per un any als autors, traductors, refundidors i editors perquè puguin inscriure llurs obres al Registre de la Propietat Intelectual.

Admetent la dimissió del rector de la Universitat de Saragossa, senyor Antoni Gregorio Rocasolano.

Concedint condecoracions de l'Ordre d'Alfons XII a diversos senyors.

Una nota del ministre de Foment

Madrid, 5. — Avui, a les cinc de la tarda, el ministre de Foment ha facilitat als periodistes la següent nota:

"Esta mañana hablé con el ingeniero jefe de la cuarta división de Ferrocarriles, en Málaga, el cual me comunicó que, dentro de una cordialidad absoluta, la Comisión nombrada para investigar la administración de la Compañía de los Ferrocarriles Andaluces, ha empezado a cumplir los deberes que le imponía y a ejercitar las facultades que le atribuye la R. O. de 31 de enero último.

Ello me complace sobremanera, pues se ha desvanecido la incertidumbre que había despertado entre los obreros y agentes el acuerdo de la Compañía de suspender el abono de los aumentos que venían entregándose desde el año 1920.

Ya que de este asunto trato, para evitar suspicacias debo declarar que esta es la misión que se encomendó a la Comisión designada sin que el hecho de intervenir con tal motivo y conocer la aplicación dada a las aportaciones del Estado a la Compañía implique sospecha de irregularidad en la inversión de las mismas, pues la propia Compañía ha manifestado a este ministerio que le satisface se compruebe en todo momento su gestión, por suponer que este es el fin que se persigue con tal acuerdo."

"Informaciones" comenta l'actitud dels socialistes

Madrid, 5. — "Informaciones" publica un article comentant l'actitud dels socialistes, i diu així:

"Con justicia se ha jactado siempre la jornada de ocho horas al valor del respeto de todos, incluso de sus más enconados adversarios de doctrina, por la seriedad, consecuencia y transparencia con que siempre procedió, en la defensa y mantenimiento de sus ideales.

Pero si en esta ocasión — bien criticada, por cierto, para España — se agosten del camino de la rectitud y de la razón, arrojando por sobre todo género de conveniencias y circunspectas para tratar de imponer abstracción y desconsideradamente, su criterio al resto del país, perderían totalmente, y quién sabe si para siempre, el derecho a ese respeto y a esa consideración de trato que supieron conquistar durante muchos años de incansables afanes.

Es automático que en las luchas es factor decisivo el ambiente, ese "imponderable" que se llama simpatía, u hostilidad del sentir general. Por cierto pueden tener los extremistas del socialismo que una actitud revolucionaria en las actuales circunstancias para entorpecer o impedir la constitución del Parlamento, alzarla, la repulsa pública, con lo que su intento iría al fracaso, pero no sin que en la lucha sucumbiera el prestigio del partido socialista español."

Es torna a embarcar taronja

València, 5. — Avui s'ha reprès l'embarcament de taronja, suspès fa quinze dies per acord dels propis exportadors amb motiu de l'excessiva alarma produïda per la gelada taronjera.

El port ha recobrat amb això gran part de la seva activitat acostumada, puix que s'ha dedicat el matí a preparar l'embarcament que s'ha efectuat a la tarda.

Les facècies d'un fals capità de la guàrdia civil

Madrid, 5. — El conegut estafador Josep Marín Rodríguez aconseguió adquirir un uniforme de capità de la guàrdia civil i fer-se passar pel capità Lluís Peralta, destacat a Cádiz.

Abans d'ahir es presentà a la Direcció General de Seguretat, vestit d'uniforme i sol·licità telefonar per un assumpte urgent. Aprofitant una distracció, estampà el segell de la Direcció General de Seguretat a un oficial que duia preparat, i per telèfon demanà una parella de la guàrdia civil per a un servei urgent, la qual li fou enviada immediatament.

A l'ofici esmentat s'ordenava la immediata detenció de l'ordenador de pagaments de M. S. A. Silvi Almagro, i junt amb la parella sortí en l'express d'Andalusia per a efectuar la detenció del dit ordenador, a Sevilla.

No deixà de cridar l'atenció el procediment emprat pel fals capità de la guàrdia civil, per la qual cosa en passar el tren per Alcazar de San Juan li sortí al pas un cap de la benemèrita, i es descobrí allí l'engany.

Marín es proposava detenir l'ordenador de pagaments i apoderar-se d'una important quantitat que aquell duia, amb la qual, naturalment, hauria desaparegut.

La grip a La Corunya

Corunya, 5. — Davant l'extensió de l'epidèmia gripal s'ha reunit la Junta provincial de Sanitat per prendre mesures per tal de combatre-la.

Han estat clausurats els centres docents, puix que hi ha un quaranta per cent de baixes.

S'han prohibit els velatoris de morts de grip.

Com que hi ha nombrosos metges atacats, s'han format llistes de facultatius que vulguin substituir-los.

S'ha ordenat als Ajuntaments que suministrin gratuïtament medicines a les famílies necessitades.

L'epidèmia abarca més de les tres quartes parts de la població provincial.

Les hores de treball dels navilers i els jornals mínims de les Arts Gràfiques

Madrid, 5. — El ministre de Marina rebé una comissió de navilers, la qual li exposà la impossibilitat d'aplicar la jornada de vuit hores als vaixells mercants.

Aquest matí tornà a reunir-se al ministeri del Treball la conferència nacional de salaris mínims de les arts gràfiques, i en la reunió es tractà de la qüestió de les plantilles.

La representació obrera plantejà la incompetència de la conferència per a entendre en aquest comès i estimava que la seva missió havia de limitar-se a l'establiment de l'estatut dels jornals mínims.

Després d'ample discussió, en la qual les parts mantingueren llurs respectius punts de vista, la patronal insistí en l'aprovació de la proposta de plantilles que es formula a la ponència, i l'obra en què l'assumpte que es discutia estava ja resolt pel acord contingut en les bases de treball dels diversos Comitès paritaris d'Espanya, s'acordà que es procedís a la discussió de la proposta patronal i se suspengué la reunió per a reprendre-la a la tarda. Hom creu que en aquesta reunió la Conferència donarà per acabats les seves tasques.

El que diu el ministre de Foment

Madrid, 5. — Com que aquest matí, aviat, s'ha observat excés de forces de seguretat a la porta del Ministeri de Foment, els periodistes han interrogat el senyor Estrada sobre aquestes precaucions.

—Efectivament, quan jo he arribat aquest matí, a les deu, al Ministeri he observat que el nombre de parelles de guàrdies era més creixent que el d'ordinari. He preguntat a què obedi això i se m'ha contestat que al rumor que determinats elements poguessin venir en grups a demanar la solució d'algunes peticions formulades. Així que he pujat al meu despatx m'he posat en relació amb què corresponia i he demanat que fos retirada la força, ja que, en veritat, les citades peticions han estat fetes en termes correctíssims i l'assumpte es tramita amb totes legalitats.

A més — ha afegit el ministre — el meu despatx és obert per a tot hom que vulgui venir a veure'm.

Al cap de deu minuts tot havia desaparegut, i després d'això ningú no ha vingut a visitar-me — ha dit.

El senyor Estrada ha llegit després diversos telegrams de ferroviaris de províncies, en els quals li expressen la seva gratitud i reconeixement per l'interès que ha demostrat en estudiar la seva reclamació.

A FRANÇA

Desmentiment

París, 5. — Al Ministeri de Negocis estrangers es desmenteix la notícia d'una combinació diplomàtica que publicaven avui els periódics. — Fabra.

Miss França convertida en Miss Europa

París, 5. — En l'elecció verificada aquesta tarda als salons de "Le Journal", Miss França ha estat elegida Miss Europa. — Fabra.

A favor dels obrers parats

París, 5. — Ha estat presentada a la Cambra per un grup de diputats socialistes una proposició de llei demanant que el Parlament voti un crèdit de 100 milions de francs per socórrer als obrers en atur forçós. — Fabra.

Per l'estabilització del lei romanès

París, 5. — El ministre d'Hisenda de Romania senyor Popovici, ha celebrat a París diverses conferències en les quals s'ha tractat de l'emissió de la segona part de l'emprèstit destinat a l'estabilització del lei i que s'eleva a uns 40 milions de dòlars a l'interès del 7 i mig per 100.

La premsa comenta aquestes negociacions i alguns diaris diuen que el govern francès està disposat a afavorir l'emissió d'aquest emprèstit, exigint, no obstant, al govern de Romania seccios grans, especialment la seguretat que l'emprèstit no s'ha de servir per a salvar el déficit del pressupost, sinó realment per a la reconstrucció econòmica del país.

El senyor Popovici ha donat segons sembla la classe de seguretat al govern francès i als grups de banquers, etc. el sentit que li han estat demanades respecte al desfil de l'emprèstit. — Fabra.

El senyor Cambó a París

París, 5. — Precedent de Londres, ha arribat aquesta tarda a aquesta capital el senyor Cambó. — Fabra.

L'emprèstit colonial

París, 5. — El Senat ha adoptat el projecte de llei referent a l'emprèstit colonial en el que es refereix al Togo, Camerun i Africa Equatorial fr. cesa. — Fabra.

Conferència entre ministres d'Hisenda

París, 5. — El ministre d'Hisenda, senyor Flandin, ha rebut avui al seu col·lega romanès, senyor Popovici, amb el qual ha celebrat una extensa conferència sobre les qüestions relatives a l'emissió a França de la segona part de l'emprèstit romanès d'estabilització. — Fabra.

Hom proposa reduir el personal miner

Louisa, 5. — L'administració de la mina "Trifail" ha denunciat el contracte col·lectiu de treball amb els Sindicats obrers. Es proposa licenciar a la major part del personal i reduir l'extracció de mineral a les necessitats del dia. — Fabra.

L'elecció de Miss Europa

París, 5. — Les senyoretes que havien de prendre part en el concurs internacional de bellesa, han sortit de l'Hotel Claridge, en s'estatgen, a les dues de la tarda.

Nombroses públics s'havia estacionat a l'avinguda dels Camps Elisis, per tal de presenciar el seu pas, i també s'havia congregat una gran multitud al carrer de Richelieu, on hi ha instal·lades les oficines de "Le Journal".

La Prefectura havia organitzat un servei d'ordre.

A dos quarts de tres han fet l'ur entrada les Reines de la Bellesa, a les quals acompanyava el senyor Maurice de Waleffé.

A les tres de la tarda s'han reunit els membres del Jurat. Elavars s'ha donat les ordres oportunes perquè compa-

ELS TERRATREMOLS DE NOVA ZELANDA

Wellington, 5. — Continuen els treballs de salvament a la regió devastada pel terratrèmol. Han estat retirat gran nombre de cadàvers. Han pogut ésser retirats d'un munt de runes dues dones amb vida. — Fabra.

Un dia de dol

Wellington, 5 (Nova Zelanda). — El primer ministre, senyor Forbes, ha recomanat que s'observi un dia de dol diumenge vinent, pel desastre causat pel terratrèmol. — Fabra.

Per a impedir els saqueigs

Londres, 5. — Comuniquen de Chints Church (Nova Zelanda) a l'"Evening News" que s'ha promulgat a Napier la llei marcial per tal d'impedir els saqueigs. — Fabra.

Nous moviments de terra

Wellington (Nova Zelanda), 5. — Comuniquen de Napier que en aquella regió ahir se sentien novament nous sotragades sísmiques, que causaren gran pànic entre els habitants i destruíren els poca edificis que encara no havien caigut.

Segons els membres de la Creu Roja, que cooperen en els treballs d'auxili a les víctimes de Napier, es creu que hi ha allí més de mil morts, si bé gran part no han pogut ésser encara extrets d'entre les runes.

El pare McLean està convertit en un

A ANGLATERRA

Els conservadors i les mesures de govern per a evitar l'atur forçós

Londres, 5. — A les 8 s'aquest matí s'ha aixecat la sessió a la Cambra dels Comuns, que havia començat a les 2.45 d'ahir a la tarda.

Durant tota la tarda i tota la nit s'ha discutit el projecte de llei per a la utilització dels terrenys agrícoles, que és una de les mesures proposades pel govern per alleuger l'atur forçós.

Els conservadors han fet una forta obstrucció parlant llargament amb ànim evident de cansar la Cambra i no arribar a cap acord.

En efecte, la sessió s'ha aixecat per ésser reprès i tractar de la mateixa qüestió. — Fabra.

Debat sobre el dumping soviètic

Londres, 5. — A la Cambra dels lords s'ha iniciat avui un debat relatiu a les condicions del treball a Rússia, durant el qual molts membres de la dita Cambra han fet ús de la paraula criticant vivament el Govern i preconitzant la necessitat d'adoptar una política més ferma respecte a la U. R. S. S., bé sigui trencant-li les relacions o bé adoptant mesures que neutralitzin els efectes del "dumping".

Lord Ponsonby ha contestat dient que el Govern no ha pensat en adoptar mesures de caràcter legislatiu per a fer front a l'actual estat de coses, i que respecte a això no posseeix dades certes i autèntiques.

Ha afegit que respecte al treball forçat, encara que l'esforç soviètic sigui antipàtic a l'esperit britànic, cal prendre'l en consideració, i encara que es tracti d'un procedir que resulti estrany a la manera d'ésser del poble anglès, no pot fer-se sobre el cap protesta de caràcter oficial. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Conferència del professor Einstein

San Francisco de Califòrnia, 5. — El professor Einstein ha donat una conferència sobre la seva teoria de la relativitat. En els centres científics la conferència ha causat gran impressió perquè, en opinió dels físics, aporta nous elements al principi general de la relativitat.

Parlant de la "teoria del camp unificat" de l'univers, Einstein digué: "siguin quines siguin les equacions esmergades, l'espai mai hauria pogut contenir l'espai esfèric i simètric de l'antiga teoria". — Fabra.

Un nou sistema d'avió

Nova York, 5. — A l'aeroport de Glennwright s'estan fent actualment les proves d'un curiós avió que pot ésser desmuntat en tres minuts i que cap al tub d'un submarí. — Fabra.

Es detingut un anarquista, però se suïcida després de disparar contra diversos agents de l'autoritat

Roma, 5. — Des de fa un quant de temps la policia seguia els passos de l'anarquista Miguel Schirru, molt conegut per les seves idees extremes.

Schirru, que havia nascut a Cerdanya, marxà a Amèrica pel març de l'any passat i arribà darrerament a Itàlia, amb el ferm propòsit de realitzar actes de terrorisme polític, després d'haver portat a cap llargues peregrinacions per alguns països estrangers.

La tarda del dia 3, Schirru fou detingut en un hotel cèntric d'aquesta capital.

Portat a la Comissaria, en el moment en què hom intentava escorcollar-lo, va treure un revòlver sobtadament i engagà alguns trets, a conseqüència dels quals ferí el vice-comissari De Simone, el sergent Fiaschi i l'agent Tassi. Després disparà l'arma contra ell mateix, engantant-se un tret a la boca. — Fabra.

Un vi d'honor substituït per una paella

París, 5. — El vi d'honor organitzat per la Casa d'Espanya a obsequi de la senyoreta Carreño, ha estat substituït per una paella, que tindrà lloc dissabte. — Fabra.

També Hastings ha sofert noves sotragades

Wellington, 5. — La ciutat d'Hastings, ja molt castigada durant la primera sotragada sísmica, acaba de sofrir nous danys en aquest darrer moviment.

La Llei Marcial és aplicada amb gran rigorositat. No pot entrar ni sortir ningú sense prèvia autorització al barri comercial.

Patruelles armades recorren els llocs estratègics per a impedir que es produixin actes de saqueig.

Un observador que ha volat sobre la regió compresa entre Napier i Gisborne, diu que el litoral ha sofert modificacions importants amb motiu del recent sisme.

Cap dels rius que tenen el seu jac entre Wharea i Napier han conservat la desembocadura anterior.

En determinats llocs la costa ha pujat de dotze a quinze metres. El cim del Cap Kidnappers ha desaparegut.

Els morts de Napier són 140

Londres, 5. — Comuniquen de Wellington, que segons una nota publicada pel governador general de Nova Zelanda, el nombre de persones que han mort a Napier a conseqüència del sisme puja fins ara a 140. — Fabra.

A ANGLATERRA

Els conservadors i les mesures de govern per a evitar l'atur forçós

Londres, 5. — A les 8 s'aquest matí s'ha aixecat la sessió a la Cambra dels Comuns, que havia començat a les 2.45 d'ahir a la tarda.

Durant tota la tarda i tota la nit s'ha discutit el projecte de llei per a la utilització dels terrenys agrícoles, que és una de les mesures proposades pel govern per alleuger l'atur forçós.

Els conservadors han fet una forta obstrucció parlant llargament amb ànim evident de cansar la Cambra i no arribar a cap acord.

En efecte, la sessió s'ha aixecat per ésser reprès i tractar de la mateixa qüestió. — Fabra.

Debat sobre el dumping soviètic

Londres, 5. — A la Cambra dels lords s'ha iniciat avui un debat relatiu a les condicions del treball a Rússia, durant el qual molts membres de la dita Cambra han fet ús de la paraula criticant vivament el Govern i preconitzant la necessitat d'adoptar una política més ferma respecte a la U. R. S. S., bé sigui trencant-li les relacions o bé adoptant mesures que neutralitzin els efectes del "dumping".

Lord Ponsonby ha contestat dient que el Govern no ha pensat en adoptar mesures de caràcter legislatiu per a fer front a l'actual estat de coses, i que respecte a això no posseeix dades certes i autèntiques.

Ha afegit que respecte al treball forçat, encara que l'esforç soviètic sigui antipàtic a l'esperit britànic, cal prendre'l en consideració, i encara que es tracti d'un procedir que resulti estrany a la manera d'ésser del poble anglès, no pot fer-se sobre el cap protesta de caràcter oficial. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Conferència del professor Einstein

San Francisco de Califòrnia, 5. — El professor Einstein ha donat una conferència sobre la seva teoria de la relativitat. En els centres científics la conferència ha causat gran impressió perquè, en opinió dels físics, aporta nous elements al principi general de la relativitat.

Parlant de la "teoria del camp unificat" de l'univers, Einstein digué: "siguin quines siguin les equacions esmergades, l'espai mai hauria pogut contenir l'espai esfèric i simètric de l'antiga teoria". — Fabra.

Un nou sistema d'avió

Nova York, 5. — A l'aeroport de Glennwright s'estan fent actualment les proves d'un curiós avió que pot ésser desmuntat en tres minuts i que cap al tub d'un submarí. — Fabra.

Es detingut un anarquista, però se suïcida després de disparar contra diversos agents de l'autoritat

Roma, 5. — Des de fa un quant de temps la policia seguia els passos de l'anarquista Miguel Schirru, molt conegut per les seves idees extremes.

Schirru, que havia nascut a Cerdanya, marxà a Amèrica pel març de l'any passat i arribà darrerament a Itàlia, amb el ferm propòsit de realitzar actes de terrorisme polític, després d'haver portat a cap llargues peregrinacions per alguns països estrangers.

La tarda del dia 3, Schirru fou detingut en un hotel cèntric d'aquesta capital.

Portat a la Comissaria, en el moment en què hom intentava escorcollar-lo, va treure un revòlver sobtadament i engagà alguns trets, a conseqüència dels quals ferí el vice-comissari De Simone, el sergent Fiaschi i l'agent Tassi. Després disparà l'arma contra ell mateix, engantant-se un tret a la boca. — Fabra.</

ELS ESPORTS

ESPORTS D'HIVERN

DE CARA A LA NEU

Finalment ha vingut a La Molina la primera neu de l'any. Després de tota la seca acostuada del gener, el febrer s'ha desvetllat amb neus i turbonades. Enguany ha fallat la nevada que sol caure pels volts de Nadal i ha calgut esperar les que ens porta el mes de febrer. Si féssim el promès d'una pila d'aigua veuríem que als Pirineus el gruix de neu caiguda en els darrers mesos de l'hivern—febrer i març—és sempre molt més important que la que cau en els mesos de desembre i gener.

El mateix any passat—anyada excepcional—les nevades més fortes foren dins el mes que ara som i a primeries del vinent.

La nevada que hi havia diumenge i dissabte a La Molina no pecava pas de massa abundant, i a més el vent tingué cura d'escampar-la força i de netejar absolutament les carenes i de la part alta del Puig d'Alp i de Puigllaçada.

Amb tot, a les pistes n'hi hagué la justa per a poder-se distreure i per a tornar a reprendre el ritme que s'agafa així que hom es troba dalt d'uns esquís.

Dins el bosc la neu era força més abundat, puix que el vent no l'havia poguda treure i encara hi havia anat a parar la que escombrava dels cims. El famós camí del bosc amb la seva impressionant davallada arran de troncs es veié força transitat, i com a primera sortida la gent va tornar-ne plena de satisfacció.

La temença que aquella neu no arribés al vinent diumenge ja es pot esvair, puix que dimarts al vespre tornava a nevar fort a La Molina, i tot el dimecres les comunicacions telefòniques amb La Molina han estat interrompudes pel temporal.

La neu que ha arribat a guarnir les muntanyes que encadenen Barcelona sembla que ja s'és aclimatada definitivament en el nostre Pirineu i que hi farà estada no sols en el que resta d'hivern, sinó fins ben entrada la primavera.

Hem inaugurat la temporada amb una novetat que ha estat molt ben rebuda. Aquesta és la presència a Font Canaleta d'un professor d'esquí, el qual ha començat a donar uns lliçons particulars d'una hora de durada a tots aquells socis del Centre Excursionista de Catalunya que prèviament ho havien sol·licitat.

Es tracta d'un professional austríac, un xicot jove i ple de simpatia i de bona voluntat, el qual ensenyarà d'acord amb els principis de la famosa tècnica de l'Àrberg. De moment cal remarcar que les nostres esquadres han estat les primeres i més decidides alumnes, i si tothom va seguint les ensenyances amb tant d'interès com el primer dia, dins aquest mateix hivern festiu i la seguretat sobre els patins s'haurà depurat i millorat força. El mateix professor Hans Rosenzweig és el que durant tot el mes de gener ha donat a ciutat de 7'30 a 8'30 dels matins un curs de gimnàsia especial als esquiadors, al qual seguit concorrent un nombre bastant creixent de socis del C. E. de C. Aquesta gimnàsia és després repetida amb els esquís als peus a Font Canaleta, i pràcticament podem recomanar-la com una excel·lent preparació.

Anar a La Molina significa anar amb un tren de la Companyia del Nord. Això ho sabem de memòria tots els excursionistes, i hem arribat a ésser tan mesells a tots els contratemps, retards i accidents que ja és molt difícil que ens puguin soltar amb una novetat, ja hi estem acostumats i resignats, i no ens queixem, i si ho fem ho fem ben bé d'esma.

FUTBOL

L'homenatge a Ricard Saprissa

Continuen amb gran activitat els treballs per a l'homenatge a Ricard Saprissa. S'ha pogut aconseguir, també, la cooperació dels entusiastes del bàsquet. Per aquest motiu el programa ha estat ampliat amb la inclusió d'un partit de bàsquet entre el Català S. C. (campió de Catalunya de primera categoria) i el Barcinó (que ho és de la segona), el qual partit tindrà lloc al camp de l'Espanyol, de la una a les dues de la tarda.

Per tal de proporcionar facilitats als nombrosos esportistes que volen assistir al partit que se celebrará diumenge vinent, dia 8, a les 3'30 de la tarda, al camp de la carretera de Sarrià, entre l'Espanyol i el Real Madrid (amb Zamora a la porta), la Comissió organitzadora ha aconseguit que el Teatre de Novetats (Casp. 1) habiliti una de les seves guixetes per a la venda d'entrades i localitats.

La nova secció de vol a vela de "Palestra"

Ha quedat organitzada dins de Palestra aquesta nova Secció de vol a vela.

Ultra la finalitat esmentada, pensa agrupar al seu redó tots els amants de les coses de l'Aire que formin part de la gran col·lectivitat que representa Palestra per contribuir a una més gran extensió i difusió dels coneixements i pràctiques aeronàutiques.

Bella mostra de les activitats que

i per a fer alguna cosa. Però com que estem convençuts que explicar algunes de les coses que ens passen pot ésser per a molta gent una cosa tan divertida com un "romanço" de cec o com el "crimen de Cuca" d'En Valentí Vallès, a mesura que vagin passant les animes contant en aquestes pàgines. Si aquesta relació hagués estat feta l'any passat n'hi hauria hagut a l'alçada d'un campanar. Sincerament voldria que enguany aquest capítol hagués de quedar en blanc o almenys nomenat amb la relació de la primera jornada.

Efectivament, el dissabte dia 31 de gener el tren de la tarda que surt d'aquí a les 4'10 i que havia d'arribar a La Molina a dos quarts de nou es veié aturat durant més d'una hora a Ribes, puix que el vent havia romput el cable de la tensió elèctrica i calgué esperar que apareissin l'avaría. El resultat fou arribar a La Molina a les deu tocadetes, amb més d'una hora de retard.

Per a la tornada, el dissabte 2 de febrer s'havia dit per la Direcció que hi hauria un tren especial que sortiria de La Molina immediatament després de passar el tren exprés a les 4'04.

Aquest tren no sabem perquè no arribà a formar-se, i a La Molina només s'afegí un vagó de tercera classe al tren que ja venia gairebé ple des de Puigcerdà. Així haguérem d'encabir-se més de dues-centes persones en el lloc que era nomenat per a un centenar.

A l'estació següent hi havia un vagó escaducat—meitat segona i meitat primera classe—i resolgueren d'enganxar-lo també al nostre tren. La màquina elèctrica féu les oportunes manobres, i en sortir de l'explicació de l'estació es trobà aturada en ple pendent i ja no tingué prou força per a tornar a arrencar i arrossegar un vagó buit.

Calgué demanar que de La Molina vinguessin una nova màquina per a treure la seva companyia del ridícul en què es trobava, i amb tot això passà una hora llarga. Si amb la màquina de La Molina que va venir a auxiliar, amb el vagó de tercera de La Molina i l'altre vagó de Toses s'hagués format el tren especial que s'havia promès, segurament que ens hauríem estalviat la llarga i sucosa estada de Toses.

Arribàrem a Barcelona a les 9'50 en comptes de les 8'35 que és l'hora oficial, amb el tren ple a vessar i amb gent fins a les plataformes, tot i no ésser ara l'època millor per a prendre la fresca. Per no fallar a la tradició un vagó anà tot el trajecte amb només la meitat dels llums encesos i un altre vagó—un primer segona—anà fins a Ripoll completament a les fosques.

Com es pot veure, la temporada s'ha iniciat amb un parell de novetats. Ara, nomenats a esperar el que passarà la setmana entrant. Consti que en publicar aquest comentari no ens guia cap malvolença, envers la Companyia del Nord. Tots els excursionistes li estem reconeguts pels trens extraordinaris que va posar l'any passat i que enguany tornaran a circular. Com que tot plegat és només una mica de deixadesa potser amb unes notes clares i concretes podran ésser mateixos posar fi a totes aquestes anomalies.

Formalment pot esperar la Companyia del Nord que si els serveis i els horaris van d'acord amb la seva bona voluntat des d'aquestes pàgines serem els primers de reconèixer-ho i de declarar-ho públicament. Diumenge vinent podríem tenir ocasió de fer-ho. Aquests senyors tenen, doncs, la paraula.

JOSEP M. GUILERA

amb massa insistència, no ha permès d'efectuar cap mena de joc, ni atenció a la lluita. També hi ha influït la diferència de categoria entre tots dos equips, puix que encara que disputin el Campionat, existeix una diferència de classe bastant notable.

El Tàrraga en tots dos temps ha exercit el domini complet, accentuat al primer per l'aire intens que feia. En ell ha marcat tres gols per mitjà de Cucurull, Maymó (2) i el darrer per Pont II, poc abans d'acabar la partida. L'àrbitre Ruesscas, força verd en el seu comès, ha estat un partit fàcil.

Els equips s'arreglaren de la manera següent: Tàrraga S. C.: Pont I; Surroca, Seriol; Trilla, Pont II, Maymó; Farran, Cucurull, Segura, Morros i Puig. Bellpuig: Torrelles (després Llobera); Bertran, Salvador; Gassó, Pont Sol; Minguell, Guiró, Riu, Valldaura i Llusen.

Hockey sobre patins

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Resultats de diumenge:

Primera categoria:

S. C. Catalunya, 4; U. Universitària, 2.

Segona categoria:

S. C. Catalunya - U. Universitària (suspès).

Skating Club-Maricel S. C. (suspès).

U. Universitària, 8; Eagle S. C., 2.

A la pista del Maricel els universitaris posaren en situació difícil els de Catalunya, i ja sols a la dissortada actuació de Valero deuen, els vencedors, l'ur victòria. Les vegues es presenten al Campionat disposats a donar grans disgustos als equips favorits, els quals, confiats en la seva superioritat, es veuran sovint vençuts per l'entusiasme dels universitaris.

Els equips, a les ordres de l'àrbitre senyor Talens, foren:

S. C. Catalunya: Masiques, Clascà II, Barroso, Clascà I, Borrell.

U. Universitària: Valero, Medina, Terrats, Labastida i Cros.

Els gols foren obra de: Barroso (3), Clascà I (1), pel Catalunya, i Labastida i Terrats, pels vençuts.

Segons digueren a "L'Auto", el negre Al. Brown serà opositat a l'ex-campió de França dels pesos ploma.

Bensa, el pròxim dia 11, a la Sala Pleyel, que inaugurarà l'esmentat dia una tanda de reunions pugilístiques.

AL. BROWN BOXARA AMB BENZA

Notes pregades

REAPAREIXERA AVIAT RICARD ALÍ?

Ricard Alí, que sense gran soroll ha tornat no fa molt d'Amèrica, després de fer les paus amb el seu antic manager senyor Pauli, el qual féu que el nom del popular pugil de Bonyol travessés les nostres fronteres, ha reprès el seu entrenament en vista als combats que en data no llunyana ha de celebrar a Barcelona.

Alí, a Amèrica, ha boxat amb homes perillosos per la seva duresa, puix que hi anà precedit de gran fama i aïllat tots els honors de campió d'Espanya, i com a tal el cercaren els adversaris.

Ha celebrat durant la seva segona excursió deu combats, en els quals ha vençut per punts a Willy Cohout, a El Kadir i a Holbert, i per k. o., a Joe Gudy en 5 rounds a Harry Hibert també en 5 rounds i a Dik Evans i a Forgeon en 3 rounds.

Les seves derrotes foren per punts davant Harry Hebert i Martí Pérez, i per foud davant Jimmy Sullivan.

La seva derrota davant Hebert fou molt discutida, i és una dada que cal tenir en compte el fet que Willy Cohout, vençut per Alí, fos vencedor d'Hebert.

Respecte a Forgeon, pot fer-se constar que figura com el tercer en la llista dels millors pesos mitjà.

BARBOTEU-MACIA

En esvair-se la gran vetllada que per al dia 8 s'anunciava a base dels combats Girond-Simende, Flix-Pladner i Ros-Barbouteu, per negar Artero la cooperació de Ros i Flix, per no ésser-los possible als organitzadors incloure en el programa a Girond, els dos boxadors que s'ofertiren per substituir a Ros davant Barbouteu, fou l'amateur Macia, el qual aleshores estava decidit a passar al professionalisme si era necessària aquesta condició per acabar-se al vencedor de Curameu a més de quatre rounds.

Parent, el manager de Macia, estava entusiasmat pensant que fos acceptat el seu oferiment, puix opina que el salt que donaria Macia el collocaria a primera fila, que és, segons ell, el lloc que li correspon i que el conquerirà si li donen ocasió.

ATLETISME

EL CAMPIONAT PENINSULAR DE CROSS COUNTRY

S'estan activant els treballs d'organització del Campionat peninsular de Cross Country, el qual se celebrarà diumenge que ve a l'Hipòdrom i reunirà els millors corredors espanyols per disputar-se el preuat títol que es posa en joc.

Es compta ja amb la important inscripció de l'equip representatiu de Gulpisco, el qual estarà integrat pels següents corredors: Miquel Claceta,

del C. N. Barcelona la segona jornada d'aquest Concurs d'hivern, que tant d'interès ha despertat entre els nostres aficionats.

El fet que en aquesta jornada actuï per primera vegada els equips del grup A, compostos en la seva majoria pels nostres millors nadadors i waterpolistes, ja preveu una renyida lluita, el resultat de la qual és bastant difícil de pronosticar.

A les deu en punt lluitaran els equips F i B del grup B.

A les onze, els equips B i C del grup A.

Els equips es formaran així:

En les 100 m. lliures: Palatxí i Segalà, per l'equip B; i Zwiller i Schulz, pel C.

En els 100 m. braçada: Bretos i Prat, pel B; i Zwiller i A. Trigo, pel C.

En els 100 metres esquena: Valdes i Vila-Mayans, pel B; i González i Cruells, pel C.

Els equips de 550 m. relleus:

Equip B: Valdés, Segalà, Isart, Palatxí, Vila i Mayans.

Equip C: Armenguer, Zwiller, Prieto, Schulz i González.

I el match de water-polo així:

Equip B: Sunyol, Prat, Vila-Mayans, Palatxí, Mora, Segalà i Isart.

Equip C: A. Trigo, Schulz, Nubola, Baster, Cruells, Zwiller i Prieto.

EL CAMPIONAT DE FRANÇA DELS PESOS MOSCA CANVIA DE TITULAR

Dimarts al Central S. C. de París se celebrà l'encontre Challenge-Engelmann, vàlid per al títol de campió de França dels pesos mosca, pertanyent al pricler. La concurrència era molt nombrosa. En començar el combat els dos contendents es canviaren ràpid i nombrosos cops. Els cos a cos eren nombrosos. L'avantatge restava indecis. Però al final del vuitè round Challenge domina. A continuació Engelmann ataca i Challenge, que encalça dures sèries a la cara, és desbordat a partir del desè round. Engelmann accelera l'atac i la partida sembla perduda per al campió. En efecte, els dos darrers rounds foren guanyats llargament per Engelmann, el qual, declarat vencedor, és proclamat campió de França dels pesos mosca.

AL. BROWN BOXARA AMB BENZA

Notes pregades

REAPAREIXERA AVIAT RICARD ALÍ?

Ricard Alí, que sense gran soroll ha tornat no fa molt d'Amèrica, després de fer les paus amb el seu antic manager senyor Pauli, el qual féu que el nom del popular pugil de Bonyol travessés les nostres fronteres, ha reprès el seu entrenament en vista als combats que en data no llunyana ha de celebrar a Barcelona.

Alí, a Amèrica, ha boxat amb homes perillosos per la seva duresa, puix que hi anà precedit de gran fama i aïllat tots els honors de campió d'Espanya, i com a tal el cercaren els adversaris.

Ha celebrat durant la seva segona excursió deu combats, en els quals ha vençut per punts a Willy Cohout, a El Kadir i a Holbert, i per k. o., a Joe Gudy en 5 rounds a Harry Hibert també en 5 rounds i a Dik Evans i a Forgeon en 3 rounds.

Les seves derrotes foren per punts davant Harry Hebert i Martí Pérez, i per foud davant Jimmy Sullivan.

La seva derrota davant Hebert fou molt discutida, i és una dada que cal tenir en compte el fet que Willy Cohout, vençut per Alí, fos vencedor d'Hebert.

Respecte a Forgeon, pot fer-se constar que figura com el tercer en la llista dels millors pesos mitjà.

BARBOTEU-MACIA

En esvair-se la gran vetllada que per al dia 8 s'anunciava a base dels combats Girond-Simende, Flix-Pladner i Ros-Barbouteu, per negar Artero la cooperació de Ros i Flix, per no ésser-los possible als organitzadors incloure en el programa a Girond, els dos boxadors que s'ofertiren per substituir a Ros davant Barbouteu, fou l'amateur Macia, el qual aleshores estava decidit a passar al professionalisme si era necessària aquesta condició per acabar-se al vencedor de Curameu a més de quatre rounds.

Parent, el manager de Macia, estava entusiasmat pensant que fos acceptat el seu oferiment, puix opina que el salt que donaria Macia el collocaria a primera fila, que és, segons ell, el lloc que li correspon i que el conquerirà si li donen ocasió.

ATLETISME

EL CAMPIONAT PENINSULAR DE CROSS COUNTRY

S'estan activant els treballs d'organització del Campionat peninsular de Cross Country, el qual se celebrarà diumenge que ve a l'Hipòdrom i reunirà els millors corredors espanyols per disputar-se el preuat títol que es posa en joc.

Es compta ja amb la important inscripció de l'equip representatiu de Gulpisco, el qual estarà integrat pels següents corredors: Miquel Claceta,

del C. N. Barcelona la segona jornada d'aquest Concurs d'hivern, que tant d'interès ha despertat entre els nostres aficionats.

El fet que en aquesta jornada actuï per primera vegada els equips del grup A, compostos en la seva majoria pels nostres millors nadadors i waterpolistes, ja preveu una renyida lluita, el resultat de la qual és bastant difícil de pronosticar.

A les deu en punt lluitaran els equips F i B del grup B.

A les onze, els equips B i C del grup A.

Els equips es formaran així:

En les 100 m. lliures: Palatxí i Segalà, per l'equip B; i Zwiller i Schulz, pel C.

En els 100 m. braçada: Bretos i Prat, pel B; i Zwiller i A. Trigo, pel C.

En els 100 metres esquena: Valdes i Vila-Mayans, pel B; i González i Cruells, pel C.

Els equips de 550 m. relleus:

Equip B: Valdés, Segalà, Isart, Palatxí, Vila i Mayans.

Equip C: Armenguer, Zwiller, Prieto, Schulz i González.

I el match de water-polo així:

Equip B: Sunyol, Prat, Vila-Mayans, Palatxí, Mora, Segalà i Isart.

Equip C: A. Trigo, Schulz, Nubola, Baster, Cruells, Zwiller i Prieto.

elna del C. N. Barcelona la segona jornada d'aquest Concurs d'hivern, que tant d'interès ha despertat entre els nostres aficionats.

El fet que en aquesta jornada actuï per primera vegada els equips del grup A, compostos en la seva majoria pels nostres millors nadadors i waterpolistes, ja preveu una renyida lluita, el resultat de la qual és bastant difícil de pronosticar.

A les deu en punt lluitaran els equips F i B del grup B.

A les onze, els equips B i C del grup A.

Els equips es formaran així:

En les 100 m. lliures: Palatxí i Segalà, per l'equip B; i Zwiller i Schulz, pel C.

En els 100 m. braçada: Bretos i Prat, pel B; i Zwiller i A. Trigo, pel C.

En els 100 metres esquena: Valdes i Vila-Mayans, pel B; i González i Cruells, pel C.

Els equips de 550 m. relleus:

Equip B: Valdés, Segalà, Isart, Palatxí, Vila i Mayans.

Equip C: Armenguer, Zwiller, Prieto, Schulz i González.

I el match de water-polo així:

Equip B: Sunyol, Prat, Vila-Mayans, Palatxí, Mora, Segalà i Isart.

Equip C: A. Trigo, Schulz, Nubola, Baster, Cruells, Zwiller i Prieto.

EL CAMPIONAT DE FRANÇA DELS PESOS MOSCA CANVIA DE TITULAR

Dimarts al Central S. C. de París se celebrà l'encontre Challenge-Engelmann, vàlid per al títol de campió de França dels pesos mosca, pertanyent al pricler. La concurrència era molt nombrosa. En començar el combat els dos contendents es canviaren ràpid i nombrosos cops. Els cos a cos eren nombrosos. L'avantatge restava indecis. Però al final del vuitè round Challenge domina. A continuació Engelmann ataca i Challenge, que encalça dures sèries a la cara, és desbordat a partir del desè round. Engelmann accelera l'atac i la partida sembla perduda per al campió. En efecte, els dos darrers rounds foren guanyats llargament per Engelmann, el qual, declarat vencedor, és proclamat campió de França dels pesos mosca.

AL. BROWN BOXARA AMB BENZA

Notes pregades

REAPAREIXERA AVIAT RICARD ALÍ?

Ricard Alí, que sense gran soroll ha tornat no fa molt d'Amèrica, després de fer les paus amb el seu antic manager senyor Pauli, el qual féu que el nom del popular pugil de Bonyol travessés les nostres fronteres, ha reprès el seu entrenament en vista als combats que en data no llunyana ha de celebrar a Barcelona.

Alí, a Amèrica, ha boxat amb homes perillosos per la seva duresa, puix que hi anà precedit de gran fama i aïllat tots els honors de campió d'Espanya, i com a tal el cercaren els adversaris.

Ha celebrat durant la seva segona excursió deu combats, en els quals ha vençut per punts a Willy Cohout, a El Kadir i a Holbert, i per k. o., a Joe Gudy en 5 rounds a Harry Hibert també en 5 rounds i a Dik Evans i a Forgeon en 3 rounds.

Les seves derrotes foren per punts davant Harry Hebert i Martí Pérez, i per foud davant Jimmy Sullivan.

La seva derrota davant Hebert fou molt discutida, i és una dada que cal tenir en compte el fet que Willy Cohout, vençut per Alí, fos vencedor d'Hebert.

Respecte a Forgeon, pot fer-se constar que figura com el tercer en la llista dels millors pesos mitjà.

BARBOTEU-MACIA

En esvair-se la gran vetllada que per al dia 8 s'anunciava a base dels combats Girond-Simende, Flix-Pladner i Ros-Barbouteu, per negar Artero la cooperació de Ros i Flix, per no ésser-los possible als organitzadors incloure en el programa a Girond, els dos boxadors que s'ofertiren per substituir a Ros davant Barbouteu, fou l'amateur Macia, el qual aleshores estava decidit a passar al professionalisme si era necessària aquesta condició per acabar-se al vencedor de Curameu a més de quatre rounds.

Parent, el manager de Macia, estava entusiasmat pensant que fos acceptat el seu oferiment, puix opina que el salt que donaria Macia el collocaria a primera fila, que és, segons ell, el lloc que li correspon i que el conquerirà si li donen ocasió.

ATLETISME

EL CAMPIONAT PENINSULAR DE CROSS COUNTRY

S'estan activant els treballs d'organització del Campionat peninsular de Cross Country, el qual se celebrarà diumenge que ve a l'Hipòdrom i reunirà els millors corredors espanyols per disputar-se el preuat títol que es posa en joc.

Es compta ja amb la important inscripció de l'equip representatiu de Gulpisco, el qual estarà integrat pels següents corredors: Miquel Claceta,

del C. N. Barcelona la segona jornada d'aquest Concurs d'hivern, que tant d'interès ha despertat entre els nostres aficionats.

El fet que en aquesta jornada actuï per primera vegada els equips del grup A, compostos en la seva majoria pels nostres millors nadadors i waterpolistes, ja preveu una renyida lluita, el resultat de la qual és bastant difícil de pronosticar.

A les deu en punt lluitaran els equips F i B del grup B.

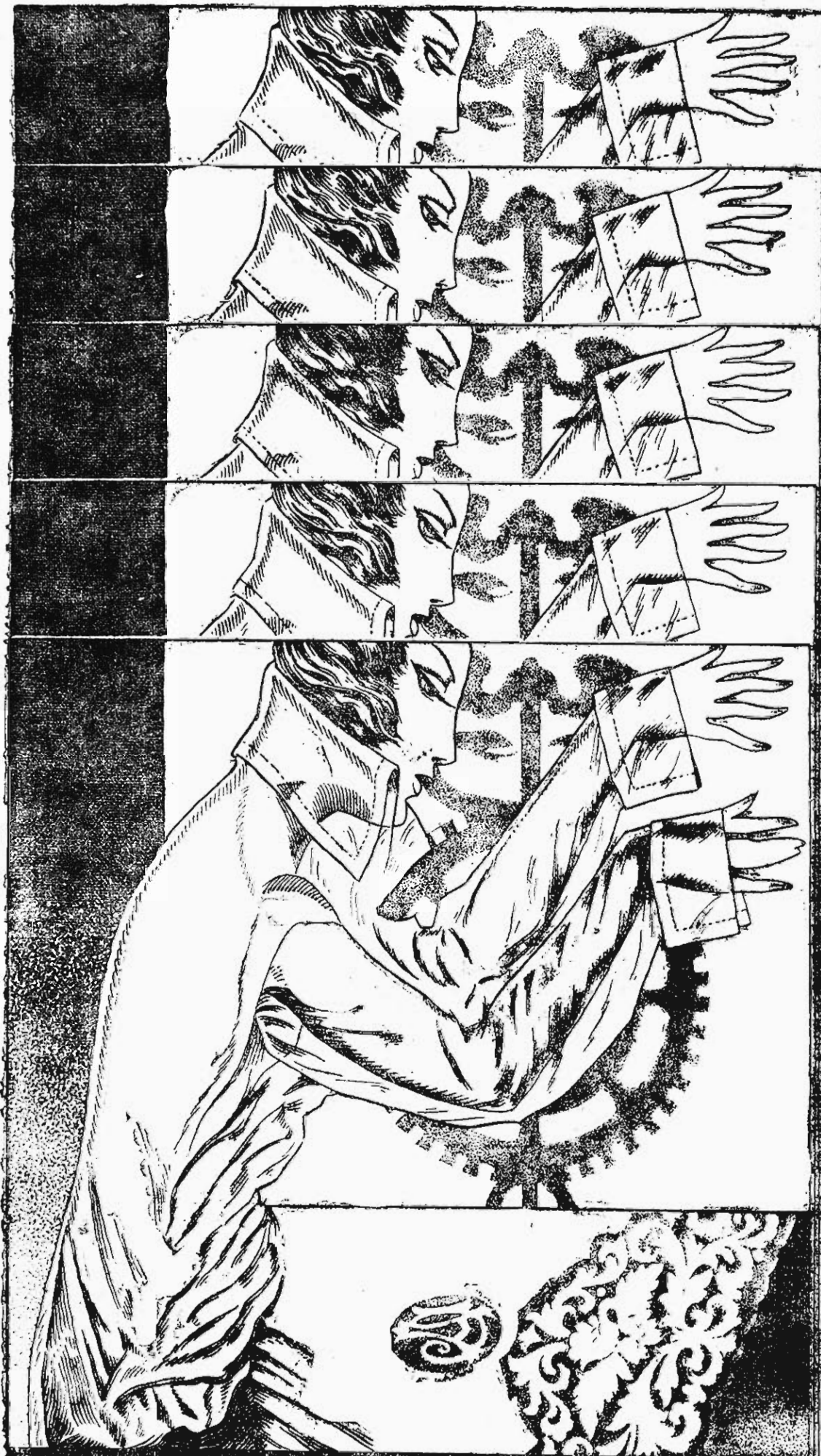
A les onze, els equips B i C del grup A.

Els equips es formaran així:

En les 100 m. lliures: Palatxí i Segalà, per l'equip B; i Zwiller i Schulz, pel C.

En els 100 m. braçada: Bretos i Prat, pel B; i Zwiller i A. Trigo, pel C.

En els 100 metres esquena: Valdes i Vila-Mayans, pel B; i González i Cruells, pel C.

**GÉNEROS
BLANCOS**

DEL 1 AL 28 DE FEBRERO

ALMACENES

JORBA

BARCELONA-MANRESA

Ha començat, als nostres
Magatzems, la famosa
Exposició i venda de

Gèneres Blancs

Cada any assoleix més
importància aquesta gran
venda, a la qual dedi-
quem preferent atenció,
presentant en condicions
excepcionals un conjunt
admirable d'articles de
llenceria a preus espe-
cialment estudiats, que
fan que sigui una oportu-
nitat extraordinària per la
seva gran conveniència.

Vegeu la nostra Exposi-
ció; examineu els nostres
aparadors; sol·liciteu el
nostre fascicle i us dona-
reu compte dels avantat-
ges d'aquesta ocasió, per
a reposar tot allò que ne-
cessiteu en tota classe de
Gèneres Blancs.

La circumstància d'ésser
la majoria dels articles
de fabricació pròpia, ens
permet oferir pressupos-
tos especials per a hotels,
bars, pensionats, comuni-
tats, clíniques, etc., etc.

Mes de febrer

Gèneres Blancs